TODELLISEN TODISTAJAN TODISTUS

(The Testimony Of A True Witness)
61-1105 · Jeffersonville, Indiana, USA, 5.11.1961

1 Kiitos veli Neville, Herra siunatkoon sinua. Hyvää huomenta, ystävät. On etuoikeus olla tänä aamuna takaisin täällä Herran huoneessa ja olla kertomassa jälleen tuota vanhaa, vanhaa kertomusta, jota olemme kertoneet kaikkina näinä vuosina monille ihmisille, kuinka Jumalan armo on ilmestynyt meille Jeesuksen Kristuksen kautta.

2 Ja olemme niin iloisia tietäessämme tänään, että meillä on yhteys tähän armoon kaikkialla ympäri maailmaa olevien ihmisten kanssa ja tietäessämme, että Jumalalla on lapsiansa kaikkialla. Ehkä me emme joskus oikein näe sitä toinen toisissamme, niin kuin meidän tulisi tehdä. Mutta tavallisesti, kun kohdataan vaikeuksia, tulevat todelliset värit näkyviin.

3 Ja yksi ajatuksistani tänä aamuna on se, että en tiedä kuinka ilmaisisin teille ihmisille kiitollisuuttani teitä kohtaan siitä, mitä olette tehneet meille ja perheelle vaikeuksiemme ja tarpeidemme aikana. Ainoastaan Iankaikkisuus on kykenevä selvittämään teille, mitä teidän hieno ja uskollinen ystävyytenne on merkinnyt meille tässä vaikeassa hetkessä, kun äitini meni Kotiin. En koskaan käsittänyt, mitä se merkitsee, samalla tavalla kuin teen nyt, kun joku tulee katsomaan teitä ollessanne sairas.

4 Monta kertaa olen kohdannut noita ongelmia, kun on tullut liian monia kutsuja, joista kaikista en ole kyennyt selviytymään, vaan annoin niitä muille saarnaajille, jotka auttoivat minua selviytymään niistä. Ja sitten käsittäen, että se aiheuttaa pienen pettymyksen, sillä ehkä he olisivat voineet kutsua tämän toisenkin saarnaajan, mutta he olivat kutsuneet minua tulemaan. Ja se saa minusta tuntumaan siltä, että toivoisin omaavani jonkinlaisen yliluonnollisen voiman voidakseni käydä jokaisen luona.

5 Sillä minä tiedän kutsuessani joitakin tulemaan, ja miten jokainen tulee tarkalleen oikealla ajalla, niin mitä se onkaan merkinnyt minulle, kun olen nähnyt heidän tulevan. Ja teille ihmisille, jotka olette valvoneet öitä äidin kanssa, sisar Wilson tässä ja veli Fred Sothmann ja hänen vaimonsa, ja niin monet teistä. Ja niin monet teistä tarjosivat palveluksiaan, niin että me emme voineet vastaanottaa kaikkia tarjouksia,

koska oli niin monia, jotka olisivat istuneet hänen vuoteensa vierellä, että heidän olisi täytynyt vaihtaa aina muutaman minuutin välein. Te olitte niin mukavia.

6 Ja sinä aikana, kun hän makasi ruumishuoneella... miten te tulitte vierailulle ja kättelitte ja kiedoitte käsivartenne ympärilleni ja osoititte osanottoanne. En koskaan käsittänyt sen merkitsevän niin paljoa, ennen kuin se tuli omalle kohdalle. Kukkia ja kukkalaitteita kaikkialta niin paljon, että ne eivät kaikki mahtuneet sinne huoneeseen, vaan heidän täytyi panna ne takahuoneisiin. En koskaan aikaisemmin ajatellut kukkien lähettämisen merkitsevän niin paljoa kuin vasta silloin.

7 Ja monet teistä lähettivät kortteja eri paikoista myötätunnon ilmaisuna ja panitte vähän rahaa mukaan auttamaan hautajaiskuluissa ja niin edelleen. En koskaan käsittänyt, että jokin pieni lahja tai jokin senkaltainen pieni asia merkitsisi niin paljon, ennen kuin se tuli kohdalleni. Jumala teitä runsaasti siunatkoon!

8 Olen niin iloinen tietäessäni olevani osa ihmisistä, joilla on tämän kaltainen henki. Olen niin iloinen tietäessäni, että olen teidän veljenne. Ja luotan siihen, ettei minun koskaan tarvitse palkita sitä teille samalla tavalla, vaan jollakin toisella tavalla.

9 Sitten, kun seisoin siellä hautauskappelissa äidin vierellä, niin monet tulivat käymään. Jotkut heistä, jotka näyttivät ehkä minun ikäisiltäni, ottivat minua kädestä ja sanoivat: ”Billy, siitä on pitkä aika.” Katsoin heitä enkä voinut muistaa heitä. He olivat muuttuneet niin paljon. ”Sinä saarnasit lapseni hautajaisissa. Sinä saarnasit äitini hautajaisissa. Sinä tulit luokseni eräänä kylmänä pimeänä yönä.” Kyllä ja kaikkia tuonkaltaisia asioita.

10 Totisesti tuon ilmaisee psalminkirjoittajan Sana, josta uskon, että sanoo: ”Lähetä leipäsi veden yli, niin se on palaava sinulle jonakin päivänä.”

11 Ja jos olisin tarpeeksi puhetaitoinen tai osaisin puhua, niin haluaisin kertoa jokaiselle teistä mitä ajattelen. Mutta en osaa tehdä sitä. En edes tiedä, miten ilmaista se. Mutta sanon sen tällä tavalla, niin että jokainen teistä tietäisi, mitä tarkoitan. Minä kiitän teitä sydämeni pohjasta.

12 Ja kuinka tuo Kirjoitus onkaan täyttynyt: ”Kantakaa toinen toistenne taakkoja ja niin te täytätte Kristuksen lain.”

13 Äitini poismeno oli jotenkin outoa minusta. Enkä koskaan täysin kä-

sittänyt, miksi Pyhä Henki ei kertonut sitä minulle edeltä käsin, kuten sen ilmaisin, kun viimeksi olin täällä saarnatuolissa tuona aamuna. Ja kun he silloin sairaalassa kertoivat, että hän oli kuolemassa, niin en hyväksynyt sitä, koska Hän ei ollut kertonut minulle hänen poismenostaan. Tietenkin me käsitämme nyt, että on monia asioita, joita Hän tekee ja joista Hänen ei tarvitse sanoa meille mitään. Mutta tämän yhden asian minä tiedän, että Hän saa sen kaiken yhdessä työskentelemään parhaaksi.

14 Ja tänä aamuna maatessani vuoteella minä ajattelin sitä. Ensimmäinen, joka lähti perheestäni, oli veljeni Edward, ja sen tapahtuessa minä olin töissä karjatilalla Lännessä. En ollut silloin kotona, mutta näin hänet, vaikka vielä olinkin syntinen. Minä näin hänet näyssä, ennen kuin hän meni pois.

15 Seuraavana vuorossa oli Charles. Hän meni nopeasti, äkisti. Olin tuona iltana saarnaamassa täällä pienessä värillisten helluntaiseurakunnassa, kun auto surmasi Charlesin siellä valtatiellä.

16 Seuraavana oli isäni, joka kuoli sydänkohtaukseen käsivarsilleni. Jätin hänen sielunsa Jumalalle. Hän meni äkillisesti, nopeasti.

17 Seuraavana oli Howard. Olin silloin lomalla lännessä Ei paluuta -joella, ja lentokone pudotti sinne pienellä laskuvarjolla tiedon, että ”hän oli mennyt pois”. Mutta tietenkin olin nähnyt hänen menevän vuosia, kaksi tai kolme vuotta, aikaisemmin. Me tiesimme, että hän tulisi menemään.

18 Mutta äiti on ollut ainoa, joka ei ole mennyt äkisti. Ja ajattelin, että ehkä se oli syynä siihen, miksi Hän ei kertonut sitä minulle. He kaikki muut menivät niin äkisti paitsi äiti. Hänen kohdallaan se kesti tasan kuusi viikkoa.

19 Mutta voisin sanoa tämän ilmaistakseni sen. Minun kunnianhimonani oli seistä äitini vierellä ja jättää hänen sielunsa Jumalalle, kun hän menisi. Ja jokin outo asia lähetti vaimoni ja minut sairaalaan tuona aamuna. Ja hän oli hyvin huonossa kunnossa ja viimeinen asia, jonka voin muistaa hänen tehneen, vaikkei hän voinutkaan puhua, kun sanoin hänelle: ”Äiti, jos sinä yhä rakastat Kristusta, ja Hän merkitsee kaikkea sinulle, niin nyökkää päätäsi.” Ja hän nyökkäsi päätään kyynelten vieriessä hänen kasvoiltaan. Hän yhä merkitsi hänelle kaikkea aivan tien päässä. Taputin häntä poskelle ja otin hänen kasvonsa käsieni väliin ja sanoin:

”Äiti, sinä olet todellinen sotilas. Olen ylpeä sinusta.”

20 Ja ajattelin: ”Ihmettelenpä onko Saatana voinut sanoa samalla tavoin kuin hän teki Jobin päivinä?” Tiedättehän, Jumala ei ota meidän elämäämme. Saatanan täytyy tehdä se. Meidät vain luovutetaan Saatanalle.

21 Ja Saatana, tietoisena siitä, että hänen aikansa oli tullut, että hänen tuli mennä, sanoi Jumalalle: ”Sinä tiedät, että hänellä on siellä poika, joka on saarnaaja, ja lapset, jotka tunnustautuvat kristityiksi. Anna minun kiduttaa häntä hetken, niin minä saan heidät kaikki kieltämään Sinut.”

22 Mutta niin ei tapahtunut Jumalan armosta! Ja vielä lopuksi hän nyökkäsi päätään merkiksi siitä, että Kristus yhä merkitsi hänelle kaikkea, kun hän meni.

23 Kotiin tultuani menin sisälle ja seisoin siellä huoneessa. Nostin ylös Raamatun, uuden Raamatun. Ja minä sanoin: ”Herra, Sinä olet Jumala. Sinun ei tarvitse kertoa minulle, mitä Sinä teet. Mutta olen ihmetellyt, että salasitko Sinä minulta sen, että ottaisit hänet, säästääksesi sydäntäni murtumasta? Jos niin on, niin lohduttaisitko minua Sanallasi.”

24 Ja tein sen, tehän tiedätte, kuinka te otatte Raamatun ja vain avaatte Sen sillä tavalla. Ja kun avasin Sen, sormeni oli sen paikan päällä Matteuksen 9. luvussa, jossa suurin punaisin kirjaimin sanottiin: ”Hän ei ole kuollut, vaan hän nukkuu.” Katsokaahan, se oli ensimmäinen asia, johon silmäni osuivat Kirjoituksessa, kun katsoin alas.

25 Tietenkään minä en nyt käytä Raamattua jonkinlaisena spiritismisenä ennustustauluna, tiedättehän. Me emme yksinkertaisesti tee sellaista. Mutta olin silloin niin rikkirevitty ja uskon, että Jumala salli minun nähdä sen. Koska se, mitä myöhemmin seurasi, todisti sen oikeaksi.

26 Tuo yö, se oli tietenkin hyvin levoton. Ja seuraavana aamuna ylösnoustuani... Arvelen, että siellä huoneessa noin kello kahdeksalta tai hieman myöhemmin aloin nähdä lapsien tulevan sisälle. He toivat kaikkialta raajarikkoisia lapsia. Näytti siltä kuin noin kaupunkikorttelin leveydeltä ja noin kahden syvyydeltä oli vain rampoja lapsia. Ja vasemmalla ja oikealla sivulla istui ihmisiä. Koko ajan se näytti siltä kuin se olisi jossakin korkealla ylhäällä. Se oli kuin jonkinlainen stadion, jossa penkkirivit nousevat ylemmäksi, niin että takanakin olevat voivat nähdä. Seisoin siellä sinisessä puvussa. Ja ajattelin: ”Tämä on nyt outo asia. Tiedän seisovani huoneessa kotonani, mutta siellä minä olen sinisessä puvussa. ”

27 Ja minä olin johtamassa laulua *Tuokaa heidät sisälle, tuokaa heidät si-*

sälle ja panin heidät laulamaan molemmin puolin: ”Tuokaa pienokaiset Jeesukselle; tuokaa heidät pois synnin maailmasta.”

28 Ja siellä tuli eräs hyvin tunnettu nainen sisään stadionin takaosasta. Tavalla tai toisella tiesin hänen olevan tulossa sisälle. Mutta hän alkoi tulla ylös kuulijakunnan lävitse.

29 Ja minä vain jatkoin laulun johtamista: ”Tuokaa heidät sisälle!” Sanoin: ”Ensin tämä puoli laulaa: ’Tuokaa heidät sisälle’, sitten tämä puoli: ’Tuokaa heidät sisälle’, sillä tavalla, ’tuokaa harhailevat Jeesukselle.’”

30 Ja aikomukseni oli rukoilla kaikkien näiden pienten sairaiden lasten puolesta.

31 Ja tämä rouva tuli ja meni sinne aitiopaikalle aivan niin kuin teatterissa, jossa kuuluisuudet kuten presidentit istuvat. Tai tehän tiedätte, mitä tarkoitan. Se oli senkaltainen paikka vasemmalla puolellani.

32 Tuo nainen oli juuri tullut sisälle ja hän kääntyi muihin siellä oleviin ihmisiin päin ja kumarsi päänsä. Huomasin, että hän oli pukeutunut jotenkin vanhanaikaisesti. Ja tuo nainen kääntyi ympäri kumartaakseen minulle, ja minä olin silloin noussut saarnastuoliin saarnatakseni. Ja kun hänen päänsä oli kumarassa, minä käännyin häntä kohden tällä tavalla.

33 Ja kun kohotin pääni ylös, hänkin kohotti päänsä ja katsoi minuun, ja se oli äiti. Hän katsoi minua ja hymyili. Hän oli nuori, todella nuori. Ja suuri jylisevä Ääni ravisteli paikkaa, ja sanottiin sanat: ”Älä murehdi hänestä. Hän on samanlainen kuin hän oli vuonna 1906.”

34 Ja kun näky oli jättänyt minut, katsoin nähdäkseni, millainen vuosi 1906 oli. Se oli vuosi, jolloin hän oli isäni morsian. Ja minä tiedän nyt myös, että Hän on osa Jeesuksen Kristuksen Morsianta.

35 Tulen aina kaipaamaan äitiä. Hän oli niin suloinen ja kallis meille kaikille. Voin muistaa hänen vanhat vapisevat kätensä, joita Deloreksen täytyi tukea täällä antaakseen hänelle ehtoollista. Se oli viimeinen kerta, kun hän oli Tabernaakkelissa, ennen kuin hänen hautajaisissaan saarnattiin täällä.

36 Haluan sanoa erään toisen asian. Ja juuri kun äiti oli menossa, oudosti, ennalta aavistamatta, me emme tienneet hänen menevän sillä kerralla. Mutta veli Neville astui sisään. Vaimoni sanoi, että jos hän joskus on ollut iloinen nähdessään veli Nevillen, niin se oli silloin. En tiedä miksi, mutta siinä oli jotakin. Se osoittaa, kuinka Jumala tekee nuo asiat. Veli

Higginbotham oli myös siellä, hän, joka juuri antoi tuon sanoman muutama minuutti sitten. Hän jäi sinne hallin ovelle, ja veli Neville tuli sisälle. Ja minä pyysin lapsia sinne vuoteen ympärille ja sanoin: "Tulkaamme kaikki tähän ympärille ja antakaamme veli Nevillen rukoilla."

37 Äiti aina rakasti kuulla veli Nevillen rukoilevan. Hän sanoi: "Hän puhuu niin vilpittömästi, kun hän puhuu Jumalalle."

38 Se oli viimeinen asia, mitä hän kuuli korvissaan, veli Nevillen rukous. Ja minä pidin kättäni äidin pään päällä ja toisella pidin häntä kädestä, kun hän rukoili, ja Jumala kutsui hänet pois. Ja minä tunsin tuon pienen omituisen nykäisyn ja katsoin ympärilleni. Hän oli kääntänyt päänsä ja katsoi minuun, ja tiesin hänen olevan menossa. Niinpä sanoin: "Kaikkivaltias Jumala, minä jätän nyt hänen sielunsa Sinulle." Ja tuuli kävi huoneen lävitse, ja hän oli mennyt kohtaamaan Jumalaa. Niinpä tulen jonakin kauniina päivänä siellä toisella puolella näkemään hänet nuorena naisena.

39 Tietenkin me muistamme hänet nyt vain vanhana, vapisevana ja raihnaisena äitinä. Kun hän sai kymmenen lastansa, niin se ei ollut samanlaista kuin meillä on tänään. Siinä ei ollut mitään nykyaikaista, eikä meillä ollut varaakaan siihen. Äiti sai lapsensa, sanokaamme että tänä aamuna, ja tänään iltapäivällä hän jo oli pesemässä pyykkiä. Ja se yksinkertaisesti mursi hänet.

40 Mutta ei minään vanhana vapisevana äitinä, vaan kauniina nuorena naisena on hän oleva siinä Kuningaskunnassa, joka on toisella puolella.

41 Ja ajattelin sitä Jumalan lohdutusta, että Hän antoi minun tulla tuohon hetkeen. Ja sitten heti, kun se oli ohitse, Hän kertoi minulle miksi. Ja sitten Hän antoi nuo lohduttavat sanat näyssä äidistäni.

42 Sen vuoksi, ystävät, evankeliumi, jonka puolesta olen seissyt, olen tarkannut sitä, kun on tultu kuoleman hetkeen. Olen nähnyt sen omassa äidissäni. Olen nähnyt sen vaimossani. Olen nähnyt sen veljissäni. Tiedän, mitä merkitsee, kun te tulette tien päähän ja teillä on kokemus Jumalan kanssa. Se merkitsee silloin jotakin. Niinpä nyt, Jumalan armosta, olen päättänyt mennä minne tahansa maailmassa Hän vain lähettää minut jokaisen luodun luo, jonka luo vain voin mennä ja saarnata tätä Evankeliumia, koska Se on Jumalan Voima pelastumiseksi.

43 Tietäen sen, että, kun tämä elämä on ohitse, meillä on toinen elämä toisella puolella, jossa me jälleen muutumme nuoriksi ja tulemme elä-

mään Hänen Läsnäolossansa ja Hänen siunauksellisuudessaan aina ja iankaikkisesti. Luotan siihen, että jokainen äiti täällä, jokainen tytär, jokainen poika ja jokainen isä, tulee kuolemaan Herrassa. "Näin sanoo Henki: sillä he lepäävät teoistansa, ja heidän tekonsa seuraavat heitä." Jonakin kirkkaana päivänä me tulemme näkemään heidät! Kyllä.

44 Jos niin ei ole, niin miksi me silloin seisomme täällä tänä aamuna saarnaamassa turhaan? Mutta ystävät, meidän uskontomme ei ole turhaa. Se on Jumalan Voima, joka on testattu jopa kuoleman hapoilla. Kärsimysten kautta, tai millä tavoin tahansa se tuleekin, mitä merkitystä sillä on? Me tulemme kohtaamaan Jumalan. Toivoisin, että meillä nyt olisi istuimet jokaiselle.

45 Uskoisin, että tänä iltana on ehtoollinen. Onko se oikein, veli Neville? [Veli Neville sanoo: "Se on oikein."] Tänä iltana on ehtoollisilta, ja jokainen...

46 Ajattelin juuri jotakin ehtoollista koskevaa. Oli kerran eräs henkilö, joka kävi kirkossa ja hänen täytyi käyttää taksia viemään hänet sinne. Hän oli tosi köyhä mies ja hän meni ottamaan ehtoollista, ja hänen naapurinaan oli mies, joka ei tuntenut Jumalaa. Ja hän kysyi naapuriltaan: "Minne sinä menit tänä aamuna tuolla vuokra-autolla?"

47 Ja tuo mies, jolla tuskin oli leipää pöydässänsä, sanoi: "Seurakunta nauttii ehtoollista, ja minä menin sinne ottamaan ehtoollisen."

Naapuri kysyi: "Mitä ehtoollinen tarkoittaa?"

Ja hän kertoi hänelle, mikä se oli: "Herran leipä ja viini."

48 Ja hän sanoi: "Minullakin oli ehtoollinen." Hän sanoi: "Minulla oli lautasellinen pikkuleipiä ja pullo viskiä." Ja välittömästi hän sai sydänkohtauksen, ja he odottavat, että hän on menevä millä hetkellä tahansa. Älkää olko uskonnonvastaisia. Älkää olko epäkunnioittavia. Kunnioittakaa Herran Sanaa, sillä me emme tiedä, minä hetkenä meidät kutsutaan vastaamaan Jumalan edessä.

49 [Joku kysyy: "Tuletko sinä olemaan täällä tänä iltana?"] Tarkoitukseni on tulla, kyllä. He kysyivät, että aioinko tulla tänne tänä iltana. Tarkoitukseni on tänä iltana kuunnella hyvää saarnaajaa, veli Nevilleä, jos vain voin. Mutta yritän tulla jokaisena ehtoollisiltana. Uskon, että se on meidän velvollisuutemme, jos vain on mahdollista tulla.

50 Sitten, jos se sopii, ja miellyttää Jumalaa ja seurakuntaa ja veli Nevilleä, niin haluan olla täällä jälleen ensi sunnuntaina, jos Herra suo. [Veli

Neville sanoo: "Aamen!"] Ja jos se vain sopii. ["Oi, aamen! Kyllä."]

51 Ja mielessäni on halu antaa Jumalan Valtakunnalle jokainen voiman hitunenkin, mitä minulla on jäljellä, kaiken, pelastaakseni jokaisen sielun, jonka vain voin. Koska, loppujen lopuksi, mitä minä tekisin tänä aamuna, jos äiti ei olisi ollut kristitty, jos meillä ei olisi tuota siunattua toivoa toisella puolella olevasta?

52 Muistan, kuinka aivan siellä taloni alapuolella kastoin hänet kolmekymmentäyksi vuotta sitten Jeesuksen Kristuksen Nimessä;,aivan taloni alapuolella, siellä joella. Ja voin nyt aivan nähdä hänen tulevan sieltä ylös ja halaavan minua. Se merkitsi hyvin paljon. Minä sanoin: "Äiti, jonakin päivänä me tulemme panemaan sinut johonkin mutaiseen hautaan." Minä sanoin: "Mutta, joka uskoo ja kastetaan, se pelastuu." Kyllä vaan.

53 Ja niinpä, jos en koskaan olisi voittanut äitini lisäksi toista sielua Jumalalle, olisi kaikki vaivannäkö tullut korvatuksi miljoonakertaisesti. Kyllä vaan. Niin se on.

54 Lukekaamme nyt Kirjoitus. Minulla on täällä kaksi paikkaa Kirjoituksista. Ja haluan lukea niistä ensin yhden, ja sitten tulemme rukoilemaan, ja sen jälkeen haluan lukea niistä toisen. Ja te, jotka haluatte lukea kanssani, avatkaa Raamattunne Apostolien tekojen ensimmäisestä luvusta. Minulla on täällä monia Kirjoituksia ja muistiinpanoja, joista tulen puhumaan, ja yritän olla pitämättä teitä liian pitkään.

55 Mutta yritän tutkia sitä, kun istun siellä huoneessa, ja jos Herra ei anna minulle mitään, minkä ajattelisin olevan sen arvoista....

56 Haluan seurakunnan ja kaikkien tietävän tämän. Minä en tule tänne vain tullakseni nähdyksi. Minä en tule tänne siksi, että tarvitsisimme saarnaajaa. Koska uskon, että pastorimme on yksi maan parhaista. Niin se on. Se ei ole syynä siihen.

57 Vaan tulen koska tunnen, että Jumala on pannut sydämelleni Sanoman, joka tulee auttamaan ihmisiä. Katsokaahan, jotakin joka tulee auttamaan heitä. Ja yhdessä pastorimme kanssa, Pyhän Hengen johdattaessa meitä molempia, me panemme aikamme yhteen ja käytämme sitä pelastaaksemme jokaisen sielun, jonka voimme. Ja tulin tänä aamuna, koska tunsin Pyhän Hengen antaneen minulle Sanoman, joka auttaisi seurakuntaa. Ja siksi olen täällä.

58 Nyt, Apostolien tekojen 1. luku, ja me aloitamme lukemisen 1. jakees-

ta.

Aikaisemman kertomuksen tein, oi Teofilus, kaikesta siitä, mitä Jeesus alkoi sekä tehdä että opettaa

siihen päivään asti, jona hänet otettiin ylös, sen jälkeen kun hän Pyhän Hengen kautta oli antanut käskyt apostoleille, jotka hän oli valinnut,

joille hän myös näytti itsensä elävänä kärsimisensä jälkeen monin erehtymättömin todistein, kun hän ilmestyi heille neljänkymmenen päivän aikana ja puhui Jumalan valtakuntaa koskevista asioista.

Ja ollessaan koolla heidän kanssaan, Hän käski heitä, että heidän ei pitäisi lähteä Jerusalemista, vaan odottaa Isän lupausta, jonka hän sanoi:

"Te olette kuulleet minun sanoneen:

'Sillä Johannes totisesti kastoi vedellä, mutta teidät kastetaan Pyhällä Hengellä muutamien päivien kuluttua. '"

Kun he sen vuoksi olivat tulleet yhteen, he kysyivät Häneltä ja sanoivat: "Herra, tuletko sinä tänä aikana ennallistamaan jälleen valtakunnan Israelille?"

Ja hän sanoi heille: "Teitä ei tarvitse tietää aikoja ja ajanjaksoja, jotka Isä on asettanut omalla voimallansa.

Mutta te saatte voiman sen jälkeen, kun Pyhä Henki on tullut yllenne, ja te olette minun todistajikseni sekä Jerusalemissa että koko Juudeassa ja Samariassa ja maan äärimmäisiin osiin saakka."

Ja kun hän oli puhunut nämä asiat, niin heidän katsellessaan hänet otettiin ylös, ja pilvi vastaanotti hänet pois heidän näkyvistään.

Ja heidän katsellessaan kiinteästi taivasta kohden, kun Hän meni ylös, katso, heidän vierellään seisoi valkoisissa vaatteissa kaksi miestä,

jotka myös sanoivat: "Te Galilean miehet, miksi te seisotte tuijottamassa taivaalle? Tämä sama Jeesus, joka on otettu teiltä ylös taivaaseen, on tuleva samalla tavalla, kuin te näitte hänen menevän taivaaseen."

59 Kumartakaamme päämme hetken rukousta varten.

60 Taivaallinen Isämme, me tulemme nyt lähestyäksemme Herran Jeesuksen Nimessä ja antaaksemme edessäsi ensiksikin kiitoksemme siitä, mitä Sinä olet tehnyt meille, ja ennen kaikkea siitä siunatusta varmuudesta, joka lepää sydämissämme, että me olemme pelastuneita, pelastet-

tuja kuolemasta, pelastettuja helvetistä, pelastettuja synnin elämästä, pelastettuja maailman asioista, ja että meidät on kutsuttu suurelle Jumalan Pojan Hääaterialle. Kuinka me rakastammekaan tämän tähden Sinua, Herra! Se on meille enemmän kuin elämä. Se on Iankaikkinen Elämä!

61 Ja me olemme koolla tänä aamuna, Herra, julkituodaksemme kiitoksemme lauluilla ja Sanan saarnaamisella, Elämän Sanan murtamisella niille, Herra, jotka täällä eivät ehkä tunne Sinua. Ja meidän halumme, kunnianhimomme ja tarkoituksemme on, että tämä tulisi tänään aiheuttamaan sen, että monet, jotka eivät tunne Sinua, tulisivat ja tunnustaisivat syntinsä ja huutaisivat avuksi Herran Nimeä ja saisivat syntinsä anteeksi tunnustamalla syntinsä ja ottamalla kasteen pestäkseen pois syntinsä. Ja sitten, Isä, me rukoilisimme, että Sinä täyttäisit jokaisen Pyhällä Hengellä, sillä Se on lupauksen Sinetti, jonka Jumala on antanut meille.

62 Me pyydämme, että Sinä muistaisit kaikkia, jotka ovat tänään sairaita ja ahdistettuja ja tarpeessa. Sillä totisesti maailma on tarvitsevassa tilassa, kaikki sen vuoksi, että me emme tule Sinun tykösi löytääksemme puolustuksemme ja turvapaikkamme.

63 Kuinka me ajattelemmekaan tänä aamuna Raamatun aikoja, kun ihmiset olivat vaikeuksissa ja ahdistuksissa ja kuinka he tulivat profeettojen luo, ja kuinka monet suuret miehet noina päivinä ajattelivat noiden profeettojen olevan neurootikkoja ja hermostuneita ihmisiä. Ja sellaisia he ovat voineetkin olla, mutta kuitenkin heillä oli Herran Sana. Jumala, kuinka meidän tarvitseekaan tänään viitata takaisinpäin Jumalan Sanaan.

64 He ovat kertoneet meille lopunajasta, ja millainen se tulisi olemaan. Ja voikaamme, todellisten kristittyjen tavoin, katsoa heidän todistustansa ja, Isä, sitten todistaa maailmalle. Suo se, Herra.

65 Paranna sairaat, jotka ovat tänä aamuna keskellämme. Sillä me käsitämme, Herra, että väsyneet, uupuneet, sairaat ruumiit, joita laahaamme mukanamme, eivät voi nauttia Jumalan siunauksista niin kuin he voisivat, jos he olisivat terveitä. Ja me käsitämme kristittyinä, että me elämme niin kaukana etuoikeuksiemme alapuolella. Että Sinä et halua meidän olevan sillä tavalla, väsyneinä, uupuneina, raihnaisina ja heikkenevinä. Sinä haluat meidän olevan täytettyjä Jumalan Hengellä. Suo se meille, Herra, kun me edelleen odotamme Sinun Sanomaasi. Jeesuksen Nimessä me pyydämme sitä. Aamen.

66 Nyt, jos me jälleen menemme Sanaan, Johanneksen 3. lukuun. Haluan lukea muutamia jakeita Johanneksen 3. luvusta, alkaen 31. jakeesta, ehkä kolme jaetta tästä pieneksi sisällöksi sille, mitä haluan sanoa. Tässä on Jeesus, joka puhuu, Johannes 3:31. Ja kuunnelkaa tarkoin Hänen Sanaansa.

> *Hän, joka tulee ylhäältä, on yläpuolella kaiken: hän, joka on maasta, on maallinen, ja puhuu maallisesti. Hän, joka tulee taivaasta, on yläpuolella kaiken.*
>
> *Ja mitä hän on nähnyt ja kuullut, siitä hän todistaa, ja kukaan ei ota vastaan hänen todistustansa.*
>
> *Hän, joka on vastaanottanut hänen todistuksensa, on asettanut sinettiinsä, että Jumala on totuudellinen.*

Haluaisin lukea uudestaan ja painottaa 33. jaetta.

> *Hän, joka on vastaanottanut hänen todistuksensa, on asettanut sinettiinsä, että Jumala on totuudellinen.*

67 Tekstikseni haluan tänä aamuna ottaa *Todellisen todistajan todistus.* Todistus ja todistaja! Siksi luin kaksi eri paikkaa Kirjoituksista; yksi on todistuksesta ja toinen todistajasta.

68 Nyt, tämä todistus… Ennen… Henkilöllä täytyy olla kokemus ennen kuin he voivat todistaa. Jos teidät on kutsuttu oikeuteen antamaan todistusta, niin teidän täytyy tietää jotakin ennen kuin te voitte todistaa.

69 Ja todistaja on henkilö, joka on nähnyt jotakin, joku joka tietää, että se on totuus. Ja heidät kutsutaan antamaan todistus. Ja sitten, todistajan täytyy tietää, mistä hän puhuu. Se ei saa olla: "Joku kertoi minulle sellaisen-ja-sellaisen asian." Hänen itsensä täytyy olla todistaja. Jos ei niin ole, silloin hän puhuu jostakin muusta, joka voisi olla asian todistaja.

70 Nyt, uskon olevan niin, että me näemme seurakunnastamme, että elämä on niin särkyvää, ja sitten, koska kuolema on niin positiivisen varmaa, niin meidän täytyy tulla sille paikalle, että olemme täysin varmoja siitä, että tämä, josta me puhumme, on oikein. Ymmärrättekö? Se ei ole mitään, jonka me hyväksymme sattumanvaraisesti, niin kuin me sanoisimme. Teidän täytyy olla täysin varmoja, että Se on oikein, koska me emme tiedä, millainen loppu meillä tulee olemaan.

71 Yksi syy siihen, miksi uskon kalvinistien ajattelutavan mukaan uskovaisen turvallisuuteen, on se, että uskon, että silloin, kun mies tai nainen on oikeassa mielentilassa, niin silloin on aika vastaanottaa Herra Jee-

sus. Ja selvittää kaikki silloin, kerta kaikkiaan. Sillä kun me tulemme tien päähän, niin me emme tiedä, missä ja miten me tulemme olemaan sairaita. Me voimme olla silloin sairaita mieleltämme. Saattaa olla kuume, joka saa aivomme niin sekaisin, että saatamme sanoa tai tehdä tien päässä mitä tahansa. Me emme teidä sitä. Mutta, katsokaahan, jos me olemme jo ankkuroituja Kristukseen, niin ei ole väliä sillä, mikä sairaus meidät ottaa, tai missä tilassa me olemme, kun me menemme, sillä se on kaikki tehty selväksi.

72 Me olemme sinetöityjä lunastuksemme päivään saakka. Efesolaiskirje 4:30 sanoo: "Älkää murehduttako Jumalan Pyhää Henkeä, jolla teidät on sinetöity", ei kuolemanne päivään saakka, vaan "lunastuksenne päivään saakka". Katsokaahan, sen jälkeen, kun kuolema on jo tapahtunut, te olette yhä sinetöityjä.

73 No niin, antaa todistus... Ihmisten mielissä on ollut monia asioita ja monia kysymyksiä, niin kuin on ollut minunkin.

74 Muutama viikko sitten, kun äitini vielä oli elossa, ja pystyi kuuntelemaan, seisoin minä sisareni kanssa hänen vuoteensa vieressä. Ja äiti katsoi ja sanoi: "Minun ensimmäiseni ja minun viimeiseni." Minä olen hänen esikoisensa ja Delores hänen viimeisensä. Ensin yhdeksän poikaa ja sitten tyttö. Ja äitini alkoi sanoa: "Billy, sinä olet ruokkinut minut." Ja uskoisin, että koska olen saarnaaja, olin kykenevin tekemään sen. "Ja sinä olet huolehtinut minusta. Ja Delores, sinä rakastit minua ja autoit minua taloustöissä ja pyykinpesussa." Ja hän sanoi: "Sitten Bill, sinä johdatit minut Kristuksen luo ja olet valvonut minua hengellisesti. Ja kun olin väärässä, sinä et epäröinyt sanoa minulle, että olin väärässä, ja että minun täytyy korjata se."

75 Jotkut pojista ryyppäävät, joten sanoin: "Äiti, me olemme särkeneet sinun sydämesi."

76 Ja äidin rakkaudella hän sanoi: "Billy, sitä kaikkea tarvitaan suuren pyörän valmistamiseen."

77 Sanoin: "Äiti." Hän tiesi, ettei hän enää tulisi kotiin, tai hän sanoi, ettei hän enää tulisi Mable-kadun numeroon 409. Minä sanoin: "Äiti, kun minä olin vain pieni poikanen, minä tiesin, että jossakin oli Jumala, koska olin nähnyt Hänen persoonansa eri muodoissa." Ja minä sanoin: "Meidän perheemme eli herra Wathenin naapurissa siellä Utica Pikessa, emmekä me tienneet mitään seurakunnasta, koska he olivat katolilaisia."

78 Ja minä sanoin: ”Sitten minä aloin tutkia asiaa ja totesin katolisen kirkon sanovan, että ’Jumala antoi suuren Voimansa Seurakunnallensa, joka on uskovaisten ruumis. Joten, mitä tahansa te teette, se on oikein.’” Ja minä sanoin: ”Sitten tutkin sitä ja tulin näkemään, että oli olemassa melkein yhdeksänsataa erilaista organisoitunutta uskovaisten ruumista. Sitten jos Jumala antoi vallan Seurakunnallensa ja sanoi heille: ’Älkää välittäkö tästä Sanasta. Te ette tarvitse Sitä. Se on vain historiaa. Jatkakaa vain eteenpäin ja mitä tahansa te sanotte, se tulee olemaan oikein. Ei ole väliä sillä, mitä Raamattu sanoo, vaan sillä, mitä tahansa seurakunta sanoo.’ Niin äiti, en voinut löytää niistä mitään perustusta uskolle. Koska katolinen kirkko sanoo yhdellä tavalla. Luterilainen kirkko sanoo: ’Se on tällä tavalla.’ Metodistit sanovat: ’Ei, ne ovat molemmat väärässä. Se on tällä tavalla.’ Baptistikirkko sanoo, että se on jollakin toisella tavalla, ja on yhdeksänsataa erilaista uskomusta, joten en voinut perustaa minkäänlaista uskoa sen varaan.”

79 Mutta sanoin: ”Se, minkä minä tein, äiti, oli se, että menin ja luin Raamattua. Ja opetin aivan tarkalleen sillä tavalla, kuin nuo apostolit opettivat Sitä. En koskaan muuttanut Siitä hitustakaan. Kun he sanoivat: ’Kaste tapahtuu Jeesuksen Kristuksen Nimessä’, minä sanoin, ‘kaste tapahtuu Jeesuksen Kristuksen Nimessä’! Missä he puhuivat Pyhän Hengen kasteesta, siinä minä puhuin Pyhän Hengen kasteesta! Ja minä opetin sitä aivan samalla tavalla kuin hekin. Ja äiti, minä sain aikaan samoja tuloksia kuin hekin! Ja minä näen saman Jumalan, joka tuli ja vahvisti heidän opetuksensa, tulevan keskuuteemme ja tekevän samalla tavoin kuin Hän teki heille siellä aikaisemmin. Hän tekee tänään samalla tavalla meille. Sen vuoksi, Hänen lupauksensa on: ”Joka syö Minun Lihani ja juo Minun Vereni, hänellä on Iankaikkinen Elämä, ja Minä tulen herättämään hänet jälleen ylös viimeisenä päivänä.” Sana on Jumalan todistus.

80 On eräs toinen todistaja, jonka voimme kutsua esiin tänä aamuna. Ajatelkaamme puuta yhtenä todistajana. Ja nyt kun on syksy, ottakaamme puun lehti, joka on aivan samalainen kuin elämä. Jos me olemme syntyneet uudestaan, me olemme lehti Elämänpuussa.

81 Ja tässä puussa, jonka me näemme täällä metsissä, siinä elämä vetäytyy pois lehdestä, koska lehdelle kuuluva vuodenaika on ohitse. Ja kun tuo elämä jättää lehden, se putoaa pois puusta. Me olemme kaikki todella varmoja siitä, jos vain katsomme nyt ulos ikkunasta. Niin pian kuin

elämä jättää lehden, tulee lehti tipahtamaan pois. Ja se on ruumis, jonka me hautaamme.

82 Mutta se elämä, joka oli tuossa lehdessä, menee takaisin sinne, mistä se tuli. Se kulkee tuon puun lävitse alas juureen. Ja siellä puun juuressa se pysyy toiseen vuodenaikaan asti. Sillä tänä aikana on aurinko siirtynyt kauemmaksi maasta, ja kylmyys on tulossa maan päälle. Siksi juuri pitää tuon lehden elämää siihen asti, kunnes maa jälleen kääntyy entiseen asentoonsa, ja silloin ei ole mitään tapaa estää tuota lehteä tulemasta jälleen takaisin. Se on tuleva takaisin aivan yhtä varmasti kuin aurinko siirtyy takaisin lähemmäksi maata! Se on tuleva takaisin. Mutta sen täytyy odottaa toista vuodenaikaa, ennen kuin se tulee takaisin.

83 Ja tänään se antaa meille suuren todistuksen, on todistajana luomakunnan Jumalasta. Me olemme kuolevaisen elämän ajanjaksossa, jossa me kasvatamme lapsiamme, menemme naimisiin ja muodostamme perheitä. Tämä on kuolevaisen elämän ajanjakso. Mutta kun me olemme syntyneet Ylhäältä, niin ruumis palaa takaisin tomuun, mistä se oli tullut, ja henki menee ylös sinne, mistä se oli tullut, Jumalan tykö, joka oli sen antanut, ja sitten tulee toinen ajanjakso. Ja se tulee olemaan kuolemattomuuden aika. Ja kun Jumalan Poika nousee parantuminen siivissään, niin silloin on täysin mahdotonta enää pidempään pitää noita ruumiita maassa. He ovat tuleva esiin Jumalan Pojan kirkkaudessa. Jopa luonto itse todistaa siitä.

84 Niinpä jos me olemme kristittyjä ja syntyneet Hengestä, niin kuolema ei ole meille muuta kuin voitto, koska tämä turmeltuva ruumis, jonka ylitse Saatanalla yhä on valta, tulee tipahtamaan maan tomuun. Mutta kun tuo toinen ajankohta tulee! Nyt on väärä aika. Tämä on kuolevaisuuden ajanjakso. Mutta kuolemattomuuden aika tulee, kun kuolematon itse tulee. Hän on tuova mukanansa kuolemattomat henget, jotka ovat palanneet Hänen luo täältä maasta, ja he tulevat jälleen esiin ylösnousemuksessa tuota suurta Tuhatvuotisvallan aikaa varten ja he ovat loistava Hänen Kirkkaudessansa.

85 Kaikki maan päällä todistaa. Aurinko nousee idässä osoittaen elämän alkamista. Se kulkee ylitse ja laskee illalla. Aamulla linnut heräävät ja laulavat ja ovat onnellisia, ja me tunnemme olevamme virkeitä. Illalla, kun aurinko laskee, me olemme väsyneitä. Se todistaa, että on elämä ja kuolema; päivä syntyi, päivä on poissa.

86 Puu eli, lehdet tipahtivat pois. Jumala säilytti sen elämän puun juuris-

sa, josta se oli lähtöisin, josta se oli tullut esiin ja muodostanut lehdet varjoksi. Sitten se palaa takaisin sinne, mistä se oli tullut, vain levätäkseen, tullakseen jälleen esiin toisessa vuodenajassa.

87 Pienen kukan elämä, joka tipauttaa maahan siemenen, palaa jonnekin, josta me emme tiedä minne. Tuo siemen kokonaisuudessaan mätänee maassa, mutta kuitenkin siellä on kätkössä elämä uudelleen ylösnousemista varten. Kaikki luonnossa puhuu ja todistaa ylösnousemuksesta.

88 Minulla on ollut etuoikeus matkustaa paljon ympäri maailmaa. Ja olen kuunnellut eri uskontoja. Olen kuullut erilaisia näkemyksiä. Olen kuullut muhamettilaisia, buddhalaisia, sikhejä, jainilaiset ja monia satoja eri näkemyksiä uskonnosta, jumalista ja jumalattarista ja kaikista noista asioista. Mutta siellä ei ole yhtään, ei yhdelläkään niistä ole hiluistakaan Totuutta!

89 Tämä kristillinen uskonto on oikea uskonto: kuolema, hautaaminen ja ylösnousemus. Koko luonto, itse taivaat ja maa todistavat siitä. Jumalan todistus Hänen omillensa joka päivä on se, että on olemassa kuolema, hautaaminen ja ylösnousemus. Jokaisen vuodenajan kulkiessa ylitsemme me näemme kuoleman, hautaamisen ja ylösnousemuksen. Niinpä me tiedämme, että se on Totuus. Kristillisyys pohjimmaltaan on Totuus. Se itsessään todistaa.

90 Ja se osoittaa, että luonnon on valmistanut jokin suuri, ylin Älykkyys palvelemaan jotakin tarkoitusta. Se on täällä tarkoitusta varten. Jumalan ei olisi tarvinnut tehdä puita sillä tavalla. Hän teki ne sillä tavalla, vaikka ne eroavatkin toisistaan ja niin edelleen. Hän teki sen kaiken omaa tarkoitustansa varten, jotta ne olisivat todistajina ja todistaisivat. Hän olisi voinut valmistaa puut vaikkapa kivien kaltaisiksi. Hän olisi voinut valmistaa puut millä tavoin vain Hän olisi halunnut. Hän olisi voinut valmistaa kukat millä tavoin vain Hän olisi halunnut. Mutta Hän valmisti ne todistamaan, sillä ne ovat Jumalan todistajia. Ne ovat todellisia todistajia siitä, että kaikki muut uskonnot ovat vääriä ja Jeesus Kristus on oikea. Kuolema, hautaaminen ja ylösnousemus todistavat, että me emme ole kuolleita iankaikkisesti, vaan me olemme jälleen elävä. Se osoittaa ylintä Älykkyyttä!

91 Me voisimme, jos aika sallisi... Jota me emme halua käyttää liian pitkään. Mutta me voisimme puhua vielä... Ja, ei tehdäksemme itsestämme esimerkkiä, jonkinlaista kaavakuvaa. Tämä on Tabernaakkeli, jossa meillä on omat opetuksemme ja omat oppimme, ja tämä on paikka, jossa

voin opettaa sitä, minkä ajattelen olevan oikein.

92 Haluan huomioida erään toisen Älykkyyden, joka puhuu Jumalan armosta, joka on ilmestynyt meille. Huomasitteko te, että ensimmäinen asia on juuri, toinen asia on varsi ja kolmas on hedelmä, ja se päättää sen.

93 Vanhurskauttaminen, juuri; pyhitys, varsi; ja hedelmä, alkuperäinen Siemen. Ja se on Martin Luther, John Wesley ja Pyhän Hengen kaste; vanhurskauttaminen, pyhittäminen ja Pyhän Hengen kaste. Se todistaa meidän näkemyksestämme Kirjoituksesta. Ja minulla on täällä kirjoitettuna tusinan verran asioita, jotka koskevat sitä, todistavat siitä. Katsomalla luonnollisiin asioihin, ne todistavat hengellisistä asioista. Vanhurskauttaminen, juuret; pyhittäminen, varsi; Pyhän Hengen kaste, hedelmä, joka tulee esiin tuloksena juuresta ja varresta.

94 Tuo juuri tuli siemenestä. Ja sen kaltainen siemen, joka meni maahan, on tullut jälleen takaisin.

95 Ja tänään! Me olemme eläneet Lutherin ajanjakson lävitse, me elimme Wesleyn ajanjakson lävitse ja nyt me elämme helluntain lunastettujen ajanjaksossa. Mistä siinä on kyse? Se tuo takaisin aivan saman asian, aivan saman Seurakunnan, joka istutettiin Helluntaipäivänä. Luonto itse todistaa siitä aivan samalla tavoin kuin se todistaa kuolemasta, hautaamisesta ja ylösnousemuksesta.

96 Oi, iankaikkista Jumalaa ja Hänen todistuksiansa! Jos me vain voisimme katsella ympärillemme ja tarkata Hänen todistustaan päivittäin, niin te näkisitte Jumalan kaikkialla. Kuinka me tahallaan, tietämättöminä, kompastumme noihin asioihin, sen yksinkertaisuuteen? Jokainenhan puu saarnaa meille siitä. Jokainen kukkanen saarnaa meille. Jokainen puutarha saarnaa meille. Koko maailma saarnaa meille. Jumala on Jumala, ja me näemme Hänen Kunniansa. Ja kuitenkin me tahallamme kompastumme siihen ja muutamme näitä asioita ja käännämme silmämme pois niistä omiin mielikuviimme ja maailman turhiin asioihin tyydyttääksemme himon, joka elää siitä hengestä, jonka me annamme hallita elämäämme. Kuinka meidän tulisikaan päästä eroon tuosta hengestä ja saada Jumalan Henki!

97 Koko luonto, kaikkialla, todistaa! Jopa taivaat, ja niin monet asiat! Istuessani eilen työhuoneessani tein muistiinpanoja. Minulla ei ole aikaa mennä siihen. Mutta te voitte katsella ympärillenne mitä tahansa, min-

kä Hän on luonut, ja se todistaa Hänen kunniakseen. Mikä tahansa Jumalan luoma todistaa Jumalasta ja Hänen tarkoituksestaan osoituksena suuresta ylimmästä Älykkyydestä!

98 Olen seissyt vuorten huipulla ja katsellut siellä kasvavia kääpiökuusia, joita villilampaat syövät siellä ylhäällä. Sitten tullessanne alaspäin luonto muuttuu erilaisten lajien eläessä eri paikoissa. Hieman alempana te tulette mäntymetsään ja vielä hieman alempana lehtimetsään. Sitten on pensaikkoja, ruohikkoja ja rikkaruohoja. Ja sen jälkeen erämaa, jossa ei kasva mitään. Jokaisella elinympäristöllä on oma elämänsä, joka elää siinä, ja vain älykäs Jumala voisi tehdä jotakin sellaista! Jokaisessa on yksilöllinen elämä. Te näette palmupuun Floridassa, tammipuun Keski-Amerikassa ja jotakin muuta Kalliovuorilla. Jokaisella alueella on erilainen elämä todistaen Kaikkivaltiaan Jumalan kunniaksi.

99 Tarkatkaa suurta valtamerta, kun seisotte sen rannalla. Joskus se on vihainen, kun vaahtopäät murtuvat rantaan sellaisella kiivaudella, että se ryntäilee ja hyppii kuin vihainen koira ketjun päässä. Se hukuttaisi maailman, jos se voisi, kun se on väsynyt sen synteihin. Mutta Jumala asetti ylös taivaille vartiomiehen, joka on kuu, ja Hän asetti rajat merelle, joita vedet eivät enää voi ylittää. Ja tuo vartija tarkkaa sitä päivin ja öin. Kun hän kääntää selkänsä katsoakseen Jumalaa kohden, niin heti hiipii nousuvesi sisälle, mutta kun hän jälleen kääntää kasvonsa, menee nousuvesi pois. Hän vartioi noita rajoja, joiden yli se ei voi mennä. Kun hän kääntää selkänsä, livahtaa nousuvesi sisälle, mutta, kun hän jälleen kääntää kasvonsa, se pakenee pois. Jumala on asettanut vartiomiehen. Mitä se tekee? Todistaa, että Ensimmäisen Mooseksen kirjan Jumala, Raamatun Jumala, pysyy Jumalana! Se on todistus siitä, että Hän on!

100 Me voisimme kutsua vielä joitakin Vanhan Testamentin profeetoista nähdäksemme, kuinka he todistivat Kristuksen syntymästä. Esimerkiksi Jesaja 9:6. Satoja ja satoja vuosia ennen kuin se tapahtui, profeetat todistivat. Hän sanoi: "Lapsi on meille syntynyt, poika on meille annettu." Kuinka he tiesivät sen? Kuinka voisi joku mies, joka on syntynyt naisesta, tietäisi sellaista asiaa? Kuinka voi joku mies, satoja vuosia ennen kuin se tapahtui, kertoisi tarkalleen, mitä tulisi tapahtumaan, "Lapsi on meille syntynyt, poika on meille annettu"? Kertoisi, että "Hänen Nimensä on Neuvonantaja, Rauhan Ruhtinas, Mahtava Jumala, Iankaikkinen Isä."

101 Kertosi, missä Hän tulisi syntymään. Profeetta, inspiraation alla, sa-

noi: ”Sinä Juudean Betlehem, etkö sinä ole vähäisin kaikkien ruhtinaiden joukossa? Mutta sinusta on lähtevä Hallitsija!”

102 Mikä osui noihin profeettoihin? Mikä inspiroi heidät? Tuo täydellinen tarkkuus! Eikä vain sitä, vaan nuo profeetat kertoivat myöskin sen, mitä Hän tulisi tekemään. Profeetat jopa näkivät Hänen syntyvän, missä Hän tulisi syntymään ja kuinka Hän tulisi syntymään. Ei vain jonakin tavallisena lapsena, niin kuin lapsi syntyy jollekin naiselle, vaan sanottiin, että Hän tulisi syntymään salaperäisellä tavalla, ja että Hän syntyisi neitsyestä: ”Neitsyt on tuleva raskaaksi.” Mikä voisi osua kuolevaiseen mieheen ja saisi hänet näkemään sen satoja ja satoja vuosia ennen kuin se tapahtuisi? Täydellisen yksityiskohtaisesti, tarkassa linjassa! Puhukaapa jonkun ylimmän Olennon, elävän Jumalan, todistuksesta! Eikä vain sitä, vaan sanottiin, missä Hän tulisi syntymään ja kuinka Hän tulisi syntymään.

103 Kerrottiin, mitä maailma tulisi sanomaan Hänestä. Kerrottiin jokainen merkki ja muut asiat, jotka seuraisivat Häntä ja todistaisivat, että Hän oli Messias. Todistettiin, että Hänet tultaisiin hylkäämään. Ja satoja ja satoja vuosia ennen kuin Hän syntyi sanottiin Hengessä jopa ne sanat, jotka Hän voihki ristillä.

104 Daavid, Hengessä! Niin kuin aina, haluan viitata siihen, mitä Jeesus sanoi siellä: ”Miksi Daavid, Hengessä, kutsui Häntä Herraksi?” Se ei ollut Daavid, vaan Daavid Hengessä! On suuri ero Daavidin ja Daavidin Hengessä välillä. On suuri ero seurakunnan ja seurakunnan Hengessä välillä. ”Miksi Daavid, Hengessä, kutsui Häntä Herraksi, jos Hän oli hänen Poikansa, ja sanoi: ’Herra sanoi Minun Herralleni: ’Istu Sinä Minun oikealle puolelleni’?” Sen jälkeen he eivät enää voineet kysyä Häneltä mitään.

105 Mutta Daavid, 22. Psalmissa lankesi Henkeen, Henkeen! Ja tehdessään niin hän jopa puhui ne sanat, jotka Hän voihki ristillä. ”Jumalani, Jumalani, miksi Sinä olet hyljännyt Minut? He tuijottavat Minua! He lävistivät Minun käteni ja Minun jalkani!”

106 Kuitenkin: ”Hän oli haavoitettu meidän rikkomustemme tähden”, sanoo toinen profeetta, ”runneltu meidän vääryyksiemme tähden, ja meidän rauhamme kuritus oli Hänen yllään, ja Hänen haavojensa kautta meidät on parannettu.”

107 Noiden profeettojen tarkkuus ja täydellisyys. He eivät puhuneet Hä-

nestä yhtään Sanaa, joka ei olisi tapahtunut. Viimeiset seitsemän Hänestä annettua profetiaa löysivät vastauksensa viimeisten seitsemän tunnin aikana ristillä. Kuinka jokainen Sana täyttyikään, yksikään asia ei jäänyt täyttymättä!

108 Mistä se puhuu? Ylimmästä Älykkyydestä. Kyseessä ei olleet nuo miehet. Nuo miehet olivat vain miehiä kuten te ja minä. Mutta jokin ylin Olento inspiroi heidät todistamaan, niin että me, tässä sukupolvessa ja tulevissa sukupolvissa ja kaikissa sukupolvissa heidän ajoistansa tähän asti, voimme katsoa Hänen Sanaansa ja tietää, että ne ovat tosia. Se todistaa siitä, että Jumalan Sana on Totuus.

109 Kaikki Hänen tekonsa ovat täydelliset. Ne ovat täydelliset ja tapahtuvat ajallansa. Ne eivät erehdy tuntiakaan. Joskus me ajattelemme niin, mutta niin ne eivät tee. Kun se on ohitse, silloin me voimme nähdä, ettei se voinut tulla yhtään nopeammin eikä se olisi voinut olla yhtään paremmin. Se on täydellistä ja tapahtuu ajallansa.

110 Jopa meidän päivinämme, kun me näemme näiden näkyjen ja asioiden tapahtuvan. Ja kun ne kerrotaan ennakolta. Me ihmettelemme, milloin ne tulisivat täyttymään, ja mitä tulisi tapahtumaan. Mutta me voimme nähdä niiden olevan täydelliset ja tapahtuvan aivan tarkalleen ajallansa.

111 Kuinka minä olisin osannut ajatella niin äidistäni, kun olin nähnyt hänet vanhana ja vapisevana? Mutta sitten Hän antoi minulle tuon näyn, ja nähtyäni sen tilan, jossa hän on nyt, minä ylistän Jumalaa! Minä tiedän, että Hän tulee jälleen olemaan. Hän ei ole kuollut. Hän nukkuu. Hän on Kristuksessa.

112 Kuinka me näemmekään Jumalan ennalta puhuvan näitä asioita! Viimeksi kun olin puhujanpöydän takana täällä, kerroin tuosta näystä, jonka Herra antoi minulle, ja joka koski Pohjoiseen menemistä, ja mitä tulisi tapahtumaan. Ja kuinka tuo mies vuorelta alas tultaessa sanoi: "Veli Branham, tarkoitatko sanoa minulle, että jossakin tämän ja tuon paikan välillä, tuolla puolen mailin päässä, tulisi olemaan hopeaharjainen harmaakarhu? En ole koskaan nähnyt sellaista aikaisemmin! Mutta sinä tulet saamaan sen ennen kuin pääset sinne, niinkö?

Sanoin: "Niin se on Hänen Sanansa mukaan."

113 Ja se tapahtui juuri sillä tavalla! Miksi? Se todistaa, että Hän on yhä Jumala, ja kaikki Hänen lupauksensa ovat todet. Jumala antaa todistuk-

sen, ja Hänen todistuksensa ovat todet. Hän antaa todistuksen todistukseksi itsestänsä. Se puhuu Älykkyydestä. Kyllä.

114 Kun Jeesus Nasaretilainen tuli maan päälle, niin kaikki Hänen mahtavat tekonsa todistivat Hänen väitteistään. Kenenkään ei olisi koskaan pitänyt epäillä Häntä.

Hän sanoi: ”Jos te ette usko Minua, uskokaa tekoja”, jos ette voi nähdä, että Hän on Jumala.

115 ”Sinä, joka olet ihminen, teet itsestäsi Jumalan.”

116 Hän sanoi: ”Jos ette voi uskoa Minua, uskokaa silloin tekoja, sillä ne ovat Jumalan todistuksia. Ne todistavat, että Minä olen se, minkä sanoin olevani. Jos ette voi uskoa Minua, uskokaa ne merkkejä, jotka seuraavat Minua. Eikö Messiaan oletettu tekevän näitä asioita?” Mikä Hän oli? Todistus! Ne todistivat jokaisen Hänen väitteensä oikeaksi.

117 Martta seisoi siellä Jeesuksen vieressä, ja hänen veljensä oli kuollut ja haudattu. Hänen ruumiinsa oli jo alkanut mädäntyä siellä haudassa. Ihomadot jo ryömivät hänen ruumiissansa. Hänen nenänsä oli jo painunut sisään. Mutta Martta sanoi: ”Me uskomme, että Sinä olet Jumalan Poika, joka oli tuleva maailmaan. Me olemme varmoja siitä.”

118 Hän sanoi: ”Minä olen ylösnousemus ja Elämä. Joka uskoo Minuun, vaikka hän olisi kuollut, on kuitenkin elävä. Kuka tahansa, joka elää ja uskoo Minuun, ei koskaan kuole. Uskotko sinä sen?”

119 Hän sanoi: ”Kyllä, Herra! Kyllä, Herra, minä uskon, että Sinä olet Jumalan Poika, joka oli tuleva maailmaan.”

120 ”Nyt tulen näyttämään teille, että Minä olen se, joka Minä olin, ja kuka Minä sanoin olevani. Minä annan todistuksen siitä. Minä tulen todistamaan väitteeni, että Minä olen se, mikä Minä olen. Minne te hautasitte hänet?”

Ja Martta sanoi: ”Herra, tule katsomaan.”

121 Sitten, osoittaen inhimillisen puolensa, Hän itki niiden kanssa, jotka itkivät. Hän nauraa niiden kanssa, jotka nauravat. Hän on voittaja niiden kanssa, jotka ovat voittajia. Pitäkäämme Häntä voittajana.

122 Hän meni haudalle ja seisoi siellä, kun he vierittivät kiven pois. Ja siellä makasi tuo pieni ruumis matoineen ja mädäntyen maassa. Hänen kasvonsa olivat painuneet sisään, ja mätäneminen oli alkanut. Hän sanoi nuo sanat: ”Lasarus, tule esiin!” Ja mies, joka oli ollut kuollut, seisoi jaloillaan ja eli jälleen.

123 Se vahvisti jokaisen Hänen väitteensä siitä, että Hän oli Jumalan Poika. Hän oli enemmän kuin Jumalan Poika, Hän oli sekä Poika että Jumala. Hän oli Jumalan maja, koska jollain toisella persoonalla ei koskaan voisi olla senkaltaista voimaa. Tarvittiin itse Jumala kutsumaan takaisin miehen elämä, joka oli ollut kuollut ja haudattu neljä päivää. Hänen omat tekonsa todistivat oikeaksi jokaisen Hänen väitteensä. Hän oli Jumala.

124 Me tiedämme, että se on totta, koska Hän sanoi sen olevan. Profeettojen todistus. Luonnon antama todistus. Luonto todistajana. Profeetat todistajina. Jeesuksen todistus.

125 Hän ei koskaan jättänyt itseänsä ilman todistajaa. Jumalalla on aina ollut todistajansa. Ja kun Hän oli täällä maan päällä, Hän sanoi: "On tarkoituksenmukaista, että Minä menen pois, sillä jos minä en mene pois, en voi lähettää tätä Todistajaa, tätä kuolematonta, Iankaikkista Todistajaa."

126 Hän oli syntynyt naisesta, ja siksi Hänen täytyi kuolla. Mutta Jumala ei sallinut ruumiinsa nähdä turmeltumista. Hänen täytyi kuolla niin kuin kuolevainen ottaakseen pois meidän syntimme.

127 Mutta ennen poismenoansa Hän jätti meille Todistajan, Pyhän Hengen. Melkein kaikki profeetat kautta ajanjaksojen, varhaisista ajoista alkaen, puhuivat tästä suuresta Todistajasta, joka tulisi seurakunnalle viimeisinä päivinä, joka on meidän suuri Todistajamme, Pyhä Henki.

128 Pyhä Henki on meidän Todistajamme. Hän on meidän todisteemme. Hän on sinetti. Hän on vahvistus meidän oikeuksistamme. Hän on Abstrakti jokaiselle Jumalan koskaan puhumalle Sanalle. Aamen! Hän on todistus siitä, että Kristus elää. Ja koska Hän elää, myöskin me elämme.

129 Koska sellaisen Persoonan tuli viimeisinä päivinä tulla opastamaan Seurakuntaa, niin oli soveliasta, että Jumala kertoo omillensa, että Hän olisi täällä. Lähes kaikki profeetat todistivat Hänen tulostaan, Pyhän Hengen tulosta.

130 Kahdeksansataa vuotta ennen kuin se tapahtui, profetoi Joel, Petuelin poika, että Hän tulisi. Kahdeksansataa vuotta ennen kuin se tapahtui! Tämä suuri profeetta, Petuelin poika, jonka ajateltiin olevan neurootikko, poissa järjiltään, hermostunut, mieleltään sekaisin, hän profetoi, Joel 2:28, ja sanoi:

Ja on tapahtuva viimeisinä päivinä, sanoo Jumala: Minä tulen vuodattamaan Henkeni kaiken lihan päälle, ja teidän poikanne ja tyttärenne profetoivat, ja teidän nuoret miehenne näkevät näkyjä...

...palvelijoideni ja palvelijattarieni päälle tulen minä vuodattamaan noina päivinä Henkeni, ja he profetoivat.

Ja minä tulen näyttämään ihmeitä ylhäällä taivaalla ja merkkejä alhaalla maassa: verta, ja tulta ja savupilviä.

Ja on tapahtuva, (ennen tuon suuren ja kauhistuttavan Herran päivän tulemusta), että kuka tahansa, joka huutaa avuksi HERRAN nimeä, pelastuu.

131 Kahdeksansataa vuotta ennen tämän suuren Todistajan tuloa Petuelin poika todisti siitä, profetoi siitä. Mikä oli iskenyt tuohon pikkumieheen?

132 Kertokaa minulle, mikä saattoi kertoa sen miehelle, joka on syntynyt naisesta ja elää vain muutamia vaikeudentäyteisiä päiviä. Sellainen mies on. Kertokaa minulle, mikä voi kiihottaa hänen sisimpäänsä, niin että hän pystyi katsomaan läpi ajan ja näkemään tämän suuren Todistajan tulevan seurakunnalle viimeisissä päivissä? Kertokaa minulle, mikä sen voisi tehdä. Ei mikään muu kuin älykäs, ylin, suuri ja kaikkivaltias Jumala! Hän on ainoa, joka voi tehdä sen, voi osua kuolevaiseen, ”mieheen, joka on syntynyt naisesta, ja on täynnä vaikeuksia ja elää vain muutamia päiviä”, niin kuin Job 14 sanoo. ”Tulee esiin kuin kukkanen ja se lakastuu ja kuolee.” Mutta tuonkaltaisen henkilön ylle voi tulla Henki, suuren ja mahtavan Jumalan älykkyys, ja voi murtaa kaikki ajan muurit, tunkeutua sen lävitse Hänen Henkensä kanssa ja näyttää kuolevaiselle, mitä tulee tapahtumaan. Halleluja!

133 Jos se ei ole elävän Jumalan todistus, niin mikä on? Joka voi kertoa sen, ennen kuin se tapahtuu! Joka voi nähdä sen, ennen kuin se tapahtuu! Ja ennustaa sen älykkyyden kanssa niin täydellisesti ja tarkasti, että se tapahtuu aivan tarkalleen sillä tavalla, kuin hän sen sanoi sen tapahtuvan. Jos ei se ole todistus, niin mikä on? Mikä voisi enemmän puhua elävästä Jumalasta? Varmasti. Hän on todistaja!

134 Hän profetoi, että tulisi tapahtumaan, että ”viimeisinä päivinä Hän vuodattaisi Henkensä kaiken lihan päälle”.

135 Seitsemänkymmentäviisi vuotta Joelin jälkeen profetoi Jesaja, Aamoksen poika, koskien tätä suurta Todistajaa, joka oli tuleva Seurakun-

nalle.

136 Mistä minä puhun? Todistajasta, totuudellisesta todistajasta, todellisesta todistajasta, tuon Hänet esiin luonnon kautta, profeettojen kautta, Raamatun kautta. Nyt me olemme tulossa siihen päivään, jona Hänet tultaisiin antamaan.

137 Noin seitsemänkymmentäviisi vuotta Joelin jälkeen, puhui siitä Jesaja, Aamoksen poika, tuo suuri profeetta. Jesaja, joka antoi meille täydellisen Raamatun Ensimmäisestä Mooseksen kirjasta Ilmestyskirjaan kuudessakymmenessäkuudessa luvussansa, samalla tavalla kuin Raamatussa itsessänsä on kuusikymmentäkuusi kirjaa. Hän alkoi luomisen kanssa, Ensimmäisestä Mooseksen kirjassa ja päätyi Tuhatvuotisvaltakuntaan. Tämä suuri mies, hän ennusti Pyhän Hengen tulemisesta.

138 Menkäämme taaksepäin ja lukekaamme siitä. Minulla on täällä Jesaja 28:11. Lukekaamme hetki ja nähkäämme täältä, mitä hän sanoi Pyhän Hengen tulemisesta. Jesaja 28. luku, ja aloittakaamme 5. jakeesta.

Sinä päivänä on sotajoukkojen HERRA oleva kirkkauden kruunu...

139 Hän puhuu tästä suuresta päivästä, jolloin tämä Todistaja tulisi. Mikä on meidän kruunumme? Pyhä Henki kruunaa meidät!

...kirkkauden kruunu ja kauneuden otsaripa kansansa jäännökselle

140 Tuolle jäännökselle, "ihmisille, jotka ovat jäljellä." "Hän tulee olemaan otsaripa, kirkkauden kruunu, kauneuden otsaripa!" Ajatelkaa, tämä on seitsemänsataa vuotta, ennen kuin se tapahtui!

...ja tuomion henki hänelle, joka istuu tuomiolla...(Niin Hän tekee meille alttarilla.)

...voimaksi heille, jotka kääntävät taistelun portille.(Katsokaamme nyt) *...jotka kääntävät taistelun portille.*

141 Heille, jotka seisovat Hänen puolestansa ja Hänen kanssaan, tulee tämä suuri Henki (Pyhä Henki, joka oli profetoitu) olemaan voimaksi hänelle, joka seisoo portilla taistelussa. Hän on meidän voimamme. Me olemme riippuvaisia Hänestä emme kulttuurista, koulutuksesta emmekä maailman asioista. "Ei voimalla, ei mahtavuudella, vaan Minun Hengelläni sanoo Herra." Seurakunta lepää vakaasti Sen perustuksella. "Hän tulee olemaan hänen voima, joka seisoo portissa." Ei teologinen tausta, ei hänen kirkkokuntansa, vaan Pyhä Henki tulee olemaan hänen voimansa. Hän tulee olemaan se, joka seisoo portilla. Hän luottaa Pyhän Hengen voimaan kääntääksensä vihollisen pois.

142 Mutta he myös ovat erehtyneet viinin kautta (kuunnelkaa nyt) ja vahvan juoman kautta he ovat poissa Tieltä. Pappi ja profeetta ovat erehtyneet vahvan juoman vaikutuksesta. Viini on niellyt heidät. He ovat poissa tieltä vahvan juoman vaikutuksesta. He erehtyvät näyssä, he kompastuvat tuomiossa.

143 Toisin sanoen, näyssä. He eivät edes usko sellaiseen asiaan. Ja tuomiossa. He sanovat: ”Oi, niin kauan kuin vain liityt kirkkoon, niin kaikki on hyvin.” Ja mitä meillä on? Joukko juopuneita. Tarkatkaa, mitä tämä profeetta sanoi. Siinä on Jumalan todistus.

> Sillä kaikki pöydät ovat täynnä oksennusta ja saastaisuutta, niin että ei ole puhdasta paikkaa.

Yksikään paikka, yksikään pöytä, ei ole puhdas. Sinnehän menevät juopuneet ja portot ja he ottavat palan valkoista leipää ja leikkaavat sen palasiksi ehtoollista varten, jossa puhtaat ja saastaiset syövät sen yhdessä. Pöydät ovat täynnä oksennusta!

144 Keille hän opettaisi tietoa? Ja ketkä hän saisi ymmärtämään opin?

145 Keille he voisivat tehdä sen, kun heillä itsellänsä on omat teologiset kokemuksensa ja muut asiat, joihin he luottavat? He eivät halua mennä takaisin Jumalan Sanaan. He sanovat: ”Se oli toista paikkaa varten. Se oli toista sukupolvea varten.” Heidän pöytänsä ovat täynnä oksennusta. Kuunnelkaa tätä profeettaa, jonka kautta Jumalan ylin älykkyys on puhui.

> *...heidät, jotka on vieroitettu maidosta ja on otetut pois rinnoilta. (Ei seurakuntavauvoille!)*
>
> *Sillä ohjeen täytyy olla ohjeen päälle...*

Hän on nyt puhumassa Sanasta. Älkää sanoko: ”Isä, Poika, Pyhä Henki”, kun Sana sanoo ”Jeesuksen Nimessä”! Älkää sanoko: ”Puristakaa kättä”, kun Sana sanoo: ”Syntykää uudestaan”!

146 *...ohje täytyy olla ohjeen päälle, ohje ohjeen päälle, rivi rivin päälle, rivi rivin päälle, täällä vähän, ja siellä vähän.*

> *Sillä änkyttävin huulin ja toisella kielellä tulee Hän puhumaan tälle kansalle.*

147 Änkyttävin huulin, kuin ”mutisten”. Ehkä, jos seurakunta istuu kunnioituksessa ja hiljaisuudessa, voi joku käsittää tuon mutinan ja ymmärtää, mitä he sanovat. ”Änkyttävin huulin ja muilla kielillä tulen Minä puhumaan tälle kansalle”, Hän sanoi profetoiden Pyhästä Hengestä.

Änkyttävin huulin tulen Minä puhumaan tälle kansalle,
jolle hän sanoi: Tämä on lepo...

148 Nyt te adventistiveljet, jotka otatte seitsemännen päivän, mitä te tähän sanotte?

...Tämä on sapatti, tämä on lepo, jossa voitte antaa väsyneen levätä...

149 Jumala, anna meille urhoollisia miehiä, jotka seisoisivat portissa Sen kanssa ja todistaisivat Siitä!

...Tämä on lepo, jossa voitte antaa väsyneen levätä, ja tämä on virvoitus. Kuitenkaan he eivät halua kuulla.

Se on siinä surullisinta, että he eivät halua kuulla Sitä. He ravistivat päätään, pilkkasivat ja jatkoivat eteenpäin.

150 Mutta Jesaja profetoi ja sanoi, että "tulisi tapahtumaan, että Hän lähettäisi Henkensä, ja Se tulisi olemaan kirkkauden kruunu Seurakuntaa varten ja voima häntä varten, joka seisoo portissa." Kuinka me tiedämme, että se oli Henki? Sanottiin: "Änkyttävin huulin ja toisella kielellä tulen Minä puhumaan tälle kansalle, ja tämä on lepo ja virvoitus."

151 Mutta kaikesta tästä huolimatta he halusivat pitää organisaationsa ja kirkkokuntansa. Ja he kulkivat omien oksennuksen täyttämien maailmallisten pöytiensä perässä, jotka olivat sekoitettuja maailman nautinnoilla ja asioilla. He eivät ole uudestisyntyneitä. He kääntyvät pois Totuudesta ja menevät maailman asioihin ja tekevät Herran huoneesta saastaisuuden kauhistuksen, jossa he tanssivat ja pitävät kutsuja, ja jossa naiset ovat siveettömissä vaatteissa ja shortseissa ja leikkaavat hiuksensa ja käyttävät ehostusta ja on kaikkia muita sellaisia asioita, niin kuin Raamattu on profetoinut!

Jesaja sanoi, että he tulisivat tekemään niin. Jesajan 5. ja 6. luku. Lukekaa siitä, millaisia hän sanoi naisten tulevan olemaan viimeisinä päivinä. Jumalan todistukset ovat tosia. He ovat luottaneet maailman turhuuksiin sen sijaan, että olisivat luottaneet Jumalan voimaan, joka pelastaisi heidät. No niin, se tapahtui seitsemänkymmentäviisi vuotta Joelin jälkeen. Minulla on tänne kirjoitettuna useita muitakin profeettoja.

152 Mutta kolmekymmentä vuotta Jeesuksen syntymän jälkeen siellä oli tuo ruhtinas profeettojen joukossa, Johannes Kastaja! Kaikki tiesivät, että hän oli profeetta Jumalalta, Kristuksen tulemuksen edelläkävijä, joka on ennustettu tapahtuvan jälleen viimeisinä päivinä!

153 Jeesus sanoi: ”Mitä te menitte katsomaan, tuulen heiluttamaa ruokoako, jota mikä tahansa kirkkokunta voisi kääntää sinne tai tänne? Johannes ei ollut sellainen.” Hän sanoi: ”Mitä te menitte näkemään? Jotakin kuuluisuuttako, joka kuljettaa jonkinlaista psykiatria mukanaan, joka pitää vaatteensa aivan tarkalleen muodin mukaisina, ja kertoisitte hänelle, miten hänen täytyy pukeutua?”

154 Ja Hän sanoi: ”Sen kaltaiset suutelevat pieniä vauvoja ja ovat kuningasten palatseissa ja puhuvat kouluissa ja niin edelleen. Sellainen ei ole soturi. Hän ei ole etulinjassa. Hän ei tiedä, miten käsitellä kaksiteräistä Miekkaa. Katsokaahan, he ovat niitä, jotka tekevät sellaista. Mutta mitä te menitte katsomaan? Profeettaako?” Hän sanoi: ”Mutta Minä sanon, että hän oli enemmänkin kuin profeetta!”

155 Kuunnelkaa tätä suurta ruhtinasta, joka tulee lampaan nahan palanen ympärillään ja elää metsästä löytämistään kasviksista. Halleluja! Hänen takanaan ei ollut mitään teologista seminaarikokemusta, mutta hänellä oli kokemus siitä, että hän oli puhunut Jumalalle ja oli syntynyt tarkoituksella tehdäkseen sen. Sana puhui hänen tulostaan. Kyllä vaan. Hän käveli siellä Jordanin rannalla jalat mudassa ja sanoi: ”Älkää te fariseukset ajatelko ja sanoko, että ’Abraham on meidän isämme’, sillä minä sanon teille, että Jumala kykenee näistä kivistä herättämään lapsia Abrahamille.”

156 Tuo profeettojen ruhtinas, hän, jolla oli etuoikeus esitellä Messias, hän näki Messiaan merkin ja tunnisti sen tuona Valona, joka lankesi Taivaasta ja asettui Hänen päälleen. Hän oli sen todistaja! Mitä hän sanoi siitä? Tässä ovat hänen sanansa, jotka tuo profeetta sanoi todistukseksi.

> Minä todellakin kastan teidät vedellä parannukseen, mutta hän, joka tulee minun jälkeeni, on mahtavampi kuin minä, ja jonka kenkiä minä en ole arvollinen kantamaan. Hän on kastava teidät Pyhällä Hengellä ja tulella.
>
> Jonka viskin on hänen kädessään, ja hän tulee läpikotaisin puhdistamaan puimatantereensa ja tulee kokoamaan vehnänsä aittaan, mutta akanat hän tulee polttamaan sammuttamattomalla tulella.

157 Hän profetoi, että Seurakuntaa varten tulisi Todistaja, Pyhä Henki! ”Minä todellakin kastan teidät vedellä. Se on minun tehtäväni. Minä tulen kastamaan teidät vedellä parannukseen.” Halleluja! ”Mutta on tulos-

sa Eräs minun jälkeeni! Minä todistan vedellä, mutta on tuleva Eräs, joka lähettää jotakin suurempaa. Hän tulee lähettämään toisen Todistajan, ei vettä, vaan Hengen! Hän tulee kastamaan teidät Pyhällä Hengellä ja Tulella." Halleluja! Se on Jumalan Todistaja. Hän tulee ottamaan kaikenkaltaiset seurakuntien jäsenyydet teiltä pois! Hän tulee antamaan teille todellisen Todistajan, sillä Hän tulee kastamaan teidät Pyhällä Hengellä ja Tulella. Ja Hänellä on viskimensä kädessään. Kirves on laskettu puun juurelle, ja jokainen puu, joka ei tuota hyvää hedelmää, tullaan hakkaamaan maahan ja heittämään tuleen. Sen vuoksi, tehkää parannus, valmistautukaa. Tuo hetki on käsillä."

158 Tuo suuri ruhtinas, kuinka suuri profeetta hän olikaan! Kolme vuotta hänen profetoimisensa jälkeen, päätti Jeesus, meidän Herramme, maallisen palveluksensa. Hän sanoi: "On tarkoituksenmukaista teidän tähtenne, että Minä menen pois. Sillä, jos Minä en mene pois, ei Pyhä Henki voi tulla. Mutta Minä tulen lähettämään Hänet. Ja jos haluatte tietää, kuka Hän on, niin vähän aikaa vielä ja maailma ei enää tule Minua näkemään, mutta te olette näkevä Minut, sillä Minä tulen olemaan teidän kanssanne ja teissä maailman loppuun asti."

159 Kun Hänen maallinen palvelustehtävänsä oli päättynyt, Hän sanoi Luukas 24:49: "Katso, Minä lähetän sen lupauksen, josta nämä todistukset ovat puhuneet. Minä lähetän lupauksen, josta Jesaja puhui. Minä lähetän lupauksen, josta Joel puhui. Minä lähetän lupauksen, jonka Isä näytti kaikkien profeettojen kautta. Minä lähetän Isäni lupauksen teidän yllenne." Ja, katso, minä lähetän Isäni lupauksen teidän päällenne, mutta pysykää te Jerusalemin kaupungissa, kunnes teidät on puettu voimalla korkeudesta. (Lopettakaa saarnaamisenne, lopettakaa laulamisenne, älkääkö tehkö mitään muuta kuin menkää Jerusalemiin ja odottakaa siellä, kunnes teidät on puettu voimalla korkeudesta."

160 Minkä kaltainen todistaja se tulisi olemaan? "Odottakaa Jerusalemissa, kunnes olette käyneet kaksikymmentä vuotta korkeakoulua tai seminaaria"? "Odottakaa, kunnes teillä on filosofian kandidaatin arvo"? "Odottakaa kunnes olette opetelleet muita kieliä, jos Hän vaikka sattuisi kutsumaan teidät lähetyskentälle, niin silloin osaatte puhua niitä"? Ei, sellainen se ei ollut.

161 Antaa vain, että Korkeudesta tulee Voima, ja se tulee pitämään huolen itsestään, kun Se tulee. "Odottakaa, kunnes teidät on puettu Voimalla." Oi Jumala, miksi eivät ihmiset voi nähdä sitä? Siinä ei ole kyse mis-

tään seurakuntaan liittymistä. Se on Voiman odottamista! "Odottakaa, kunnes teidät on puettu Voimalla Korkeudesta, sillä Minä tulen lähettämään Hänet. Hän on Jumalan lupaus, ja Minä tulen lähettämään Hänet. Minä tulen todistamaan! Hän, kun Hän tulee, Hän on todistava! Sillä Hän ei tule puhumaan itsestään, vaan Hän tulee puhumaan Minusta." Aamen.

162 Tarkatkaa, mitä Hän tulee tekemään. "Hän tulee muistuttamaan näistä asioista, joita Minä olen opettanut teille." Ei jotakin seminaarijuttua. Mistä siinä on kysymys? "Hän tulee muistuttamaan teitä näistä asioista, joita Minä olen opettanut teille, ja muistuttaa, että ne ovat Jumalan Sanoja. Te tulette unohtamaan kaiken seminaarikokemuksestanne. Te tulette saamaan ne Sanat, jotka Minä olen opettanut teille. Hän tulee muistuttamaan niistä. Ja Hän on tekevä jotakin muutakin. Hän tulee näyttämään teille tulevat asiat." Siinä on todellinen Todistaja. Se on totinen Todistaja Jumalasta. "Hän, tämä Pyhä Henki, on tuova Evankeliumin takaisin teille! Vaikka Se ehkä hylätäänkin noin kahdeksituhanneksi vuodeksi, ja ehkä he polkevat sen jalkoihinsa ihmistekoisella teologialla, mutta kun Hän tulee, Hän on tuova teidät takaisin Siihen. Eikä vain sitä, vaan Hän tulee kertomaan teille tulevat asiat. Hän tulee puhumaan teille änkyttävin huulin ja toisilla kielillä. Kaikkia näitä asioita Hän tulee tekemään. Kaiken sen, minkä Jumala on luvannut, Hän tulee tekemään. Minä tulen lähettämään teille Isän lupauksen."

163 Mitä he sanoivat, kun Se tuli Helluntaina? He sanoivat: "Me olemme Hänen todistajiansa. Me olemme todistajia siitä, että nämä asiat, joista on puhuttu, ovat tapahtuneet."

164 Se saa minusta tuntumaan uskonnolliselta. He seisoivat siellä ja sanoivat: "Me olemme Hänen todistajiansa. Meillä ei ole mitään oppiarvoja." Millaisia he olivat? Käännynnäisiä, joista jotkut olivat tunnetusti jäykkiä juutalaisia, ja se oli kaikki otettu heistä pois!

Katsokaa tuota omahyväistä Simon Pietaria, miten hän ajatteli niin jäykästi, ettei edes halunnut syödä mitään epäpuhdasta.

165 Entä omahyväinen Paavali, joka vainosi seurakuntia kaikkialla! Mitä tapahtui, kun hän oli kohdannut tuon Erään, tuon Pyhän Hengen, matkalla Damaskokseen tuona päivänä? Hän seisoi Festuksen edessä ja sanoi: "Minä en ole hullu. Mutta tavalla, jota kutsutaan harhaopiksi, minä palvon isiemme Jumalaa."

166 He sanoivat: "Me olemme Hänen todistajiansa." No niin, Helluntaina oli kolme määriteltävissä olevaa todistajaa.

167 Ensimmäiseksi, noiden profeettojen Sana siitä, että Jumala tulisi vuodattamaan Henkensä viimeisinä päivinä ihmisten päälle. Todistus, joka profeetoilla oli, oli Jumalan Sana, ja Se oli täyttynyt. Se oli yksi todistaja. Profeettojen sanoma oli täyttynyt! "Minä tulen vuodattamaan Henkeni kaiken lihan päälle. Heillä on oleva änkyttävät huulet, ja toisilla kielillä Minä tulen puhumaan tälle kansalle." Ja siinä se oli. He eivät voineet kieltää sitä. Se oli yksi noista kolmesta todistajasta. Profeettojen Sana oli täyttynyt.

168 Toinen todistaja oli ihmiset. He antoivat todistuksen: "Jotakin on tapahtunut."

169 "Olin kätkeytynyt sinne huoneeseen. Olin niin arka ja häpeissäni. Tiesin, että Hänet oli otettu pois, ja häpesin kaikkea tätä suurta arvokasta joukkoa täällä ympärillä. Häpesin enkä halunnut sanoa mitään siitä, koska pelkäsin aloittaa jotakin, mikä olisi ehkä saanut minut tunteelliseksi."

170 Se on tänään vikana näillä omahyväisillä seurakunnilla. He pelkäävät herättää liian paljon häiriötä. He pelkäävät tekevänsä jotakin, mikä ei ole oikein. Voi teitä, omahyväisiä, itseenne tyytyväisiä! Se, mitä me tarvitsemme, on helluntai! Se, mitä me tarvitsemme, on täyttyminen, Pyhän Hengen tuleminen!

171 He sanoivat: "Me olemme Hänen todistajiansa, koska me olemme täytetyt Sillä!"

172 Pietari sanoi: "Te Juudean miehet ja te, jotka asutte Jerusalemissa, tietäkää tämä. Eivät nämä ole juovuksissa, niin kuin te oletatte, koska on vasta kolmas hetki päivästä. Vaan tämä on Sitä, mistä profeetta Joel on puhunut: 'On tapahtuva viimeisinä päivinä, sanoo Jumala, että Minä tulen vuodattamaan Henkeni kaiken lihan päälle.' Me olemme todistajia siitä, että profeettojen Sanat ovat totta, koska me olemme nyt täytettyjä! " Oi!

173 Sitä me tarvitsemme. Sitä seurakunta tarvitsee. Sitä nämä sata ja seitsemänkymmentä miljoonaa tunnustuksellista kristittyä ympäri maailman tarvitsevat. He tarvitsevat toista helluntaita! Ei jotakin kahdenkymmenenviiden vuoden opiskelemista, vaan Pyhällä Hengellä täyttymistä, niin että Todistaja on sisäpuolellanne todistaen Kristuksen ylösnouse-

muksesta ja Jumalan Sanasta. Johannes oli Patmoksen saarella Jumalan Sanan tähden ja Jumalan Sanan todistuksen tähden.

174 Siellä oli profeettojen Sana täyttynyt. Siellä olivat ihmiset todistajina siitä. Ja siellä oli myös itse Pyhä Henki! Siinä ovat nuo kolme todistajaa. Ja Raamattu sanoo: "Kolmen todistajan suulla olkoon jokainen sana vahvistettu." Niin se on. Siellä oli profeettojen Sana täyttynyt. Siellä olivat ihmiset, jotka sanoivat: "Jotakin on tapahtunut minulle! Jotakin on tapahtunut. En enää ole peloissani. Minä en pelkää kuolemaa. Minä en pelkää mitään. Jotakin on tapahtunut! Olen unohtanut kaiken teologiani. Olen unohtanut kaikki ihmistekoiset perinnäissääntöni. Jotakin on tapahtunut! Tietäkää tämä ja kuunnelkaa sanojani. Eivät nämä ole juovuksissa!" He kadottivat kaiken arvokkuutensa. He vain olivat juopuneet Hengestä!

175 Sitä me tarvitsemme. Sitä me tarvitsemme, täysjärkisiä, järkevää ihmisryhmää, joka voi astua Jumalan kasvojen eteen ja sanoa: "Herra, älä tee minusta seurakunnan jäsentä, vaan tee minusta todistaja! Vuodata Henkesi päälleni ja täytä minut. Salli minun olla Sinun todistajasi." Sitä me tarvitsemme. Sen puutteesta seurakunta tänään kärsii. Se on aneemisessa tilassa, koska se on hylännyt Jeesuksen Kristuksen Veren.

176 Kyllä, Pyhä Henki itse todistaa ja sanoo: "Se on niin"! Siellä he olivat, eivätkä ihmiset voineet kieltää Sitä.

177 Nämä miehet eivät olleet odottaneet jossakin koulussa löytääkseen jonkun suuren oppiarvon. He olivat tietämättömiä ja oppimattomia miehiä, kalastajia ja maalaisväkeä. He olivat tavallisia ihmisiä. Raamattu sanoo: "Tavalliset ihmiset kuuntelivat Jeesusta mielellään." Eivät ylhäiset eivätkä kuuluisuudet, vaan "tavalliset ihmiset kuuntelivat Häntä mielellään". Ja siellä oli tavallisia ihmisiä, jotka olivat kuunnelleet Häntä, ja he sanoivat: "Me olemme todistajia siitä, että olemme saaneet Jotakin, ja me tuskin osaamme puhua omaa kieltämme."

178 Mutta nuo miehet sanoivat: "Kuinka me ymmärrämme heitä? Eivätkö he ole kaikki galilealaisia?" Galilealaiset olivat köyhää ihmisluokkaa. He sanoivat: "Kuinka me kuulemme noiden galilealaisten puhuvan omalla kielellämme sen mukaisesti, missä olemme syntyneet?"

179 He antoivat todistuksen Pyhästä Hengestä ja olivat todistajia siitä, että Jumalan Sana oli täyttynyt! "Minä tulen vuodattamaan Henkeni kaiken lihan päälle. Ja änkyttävin huulin ja toisilla kielillä Minä tulen puhu-

maan tälle kansalle, ja tässä on lepo." He olivat todistajia. Tämä on todiste Siitä. Varmasti.

Oli kolme todistajaa. Mitkä?

180 Profeettojen Sana, Jumalan Sana, koska nuo profeetat eivät puhuneet omaa sanaansa, vaan Se oli Jumalan Sanaa, sillä tavalla kuin Hän Sen pani heidän suuhunsa.

181 Katselen juuri nyt erästä norjalaista lääkäriä, joka istuu täällä ja joka tuli koko matkan Norjasta tänne, jotta hänen puolestaan rukoiltaisiin. Ja eräänä iltana, kun meillä oli yksityinen tapaaminen, tuli Pyhä Henki sinne huoneeseen.

182 Hän sanoi: "Minä odotan, veli Branham, nähdäkseni, mitä tullaan sanomaan."

183 Siellä Pyhä Henki meni taaksepäin hänen elämänsä lävitse, koko matkan taaksepäin siihen asti, kun jotakin oli tapahtunut, ja kertoi hänelle siitä, mitä oli tapahtunut ja mikä oli tilanne. Kertoi hänelle kaiken siitä. Mitä se oli? Jumalan Henki antaen todistuksen!

184 Siellä istuu ehkä myös eräs toinen mies, jonka veli Palmersin seurakunta on lähettänyt. Hän oli aivan sekaisin, tietämättä mitä tehdä, jonkun asian aivan rikkirepimänä. Mukava pieni mies. Oletan hänen menneen kotiin. Mutta veli Palmer lähetti hänet tänne ja kirjoitti minulle kirjeen ja sanoi: "Veli Branham, tiedän, että on rasittava aikaa", tai jotakin sellaista, "mutta kun tulee tilaisuus, tapaa hänet, koska hän on hyvä veli." Ja seurakunta oli lähettänyt hänet luokseni. Tapasin hänet, ja istuessaan siellä tämä suuri syvä jokin mielessänsä, toi Pyhä Henki sen esiin ja näytti sen hänelle, ennen kuin hänellä oli tilaisuutta sanoa yhtään mitään. Ja hän riemuitsi ja kyyneleet juoksivat alas hänen poskiltaan. Miksi? Jumala oli antanut todistuksen! Minkä kautta, William Branhaminko? Ei koskaan. Vaan Pyhän Hengen kautta! Aamen. Se on Jumalan Todistaja.

185 Sallikaa minun kertoa teille jotakin muuta. Tämä mies, joka istuu täällä, joka on nimeltään Higginbotham, joka oli diakonina täällä seurakunnassa, ja nyt, palveltuaan aikansa, on vain uskollinen jäsen. Uskon hänen nousseen seisomaan tänä aamuna ja puhuneen kielillä ja profetoineen. Miksi Pyhä Henki sanoi sen tänä aamuna, kun hän oli antamassa tulkintaa: "Olen voidellut palvelijani tuomaan teille ne asiat, jotka teidän tulee tietää"? Oi! Miksi? Ja kuullessani häntä pääni kumartuneena tu-

kahdutin kyyneleitä syvällä sydämessäni. Tuo mies ei tiennyt mitään enempää. En ollut sanonut sanaakaan hänelle tai kenellekään muulle, mistä tulisin puhumaan. Ja siellä hän oli paljastaen tekstini ja käskien ihmisiä valmistautumaan sitä varten. "Minä tulen puhumaan teille", sanottiin, "Minä olen lähettänyt hänet monien kansakuntien luo, monien ihmisryhmien luo, tämän saman Sanoman. Ja Minä tulen puhumaan teille tänä aamuna. Ottakaa vaarin Siitä." Hän sanoi: "Sillä Minä olen voidellut hänet ja lähettänyt hänet." Oi Jumala! Mikä se on? Pyhä, Henki, todellinen Jumalan Todistaja. Mikä se on? Jumaluus asuen miehessä! Halleluja!

186 Seurakunta, siinä on syy, miksi en voi hyväksyä Pyhän Hengen kasteena itkemistä, huutamista, vapisemista tai kielilläpuhumista tai mitään tunne-elämystä. Niissä ei ole mitään vikaa, näettehän, mutta perkele voi jäljitellä sitä kaikkea niin todellisesti.

187 Mutta Pyhä Henki on Jumaluus, Jumala majoittuneena ihmisessä! Se on enemmän kuin jokin tunne-eläymys. Se on enemmän kuin kielilläpuhuminen. Se on enemmän kuin huutaminen Hengessä. Se on enemmän kuin itkeminen ja Se on enemmän kuin seurakuntaan liittyminen. Se on Jumala, joka elää ihmisessä. Jumaluus, Jumala itse, majassansa tuossa henkilössä, joka puhuu, ja on aivan sama kuin Jumala puhuisi. Se on Jeesuksen Kristuksen Seurakunta. Sillä tavalla tuo ensimmäinen apostolinen Seurakunta alkoi.

188 Kuinka erilaista se onkaan tämän päivän seurakunnissa! Kuinka erilaisia ne ovatkaan. Me olemme menneet pois Siitä sen jälkeen, kun meidän kirkkokunnallinen organisaatiomme alkoi noin toisella vuosisadalla Kristuksen jälkeen, kun varhainen katolinen seurakunta muodosti organisaation ja alkoi opettaa ihmisfilosofiaa.

189 Tänään on monia hyvää tekeviä ihmisiä. Me liitymme seurakuntaan. Kuunnelkaa minua. Tätä Pyhä Henki puhui tänä aamuna veli Higginbothamin kautta. Me olemme hyväntekijöitä. Me liitymme seurakuntaan ja haluamme olla niin rakastavia ja suloisia. Näettekö? Me emme yksinkertaisesti halua loukata kenenkään tunteita, tietenkään emme. Me haluamme olla niin suloisia kristittyjä. Me haluamme, me haluamme tuottaa Kristusta tehdasvalmisteisesti.

190 Kristusta ei tehtailla! Halleluja! Oi, jospa Jumala vain antaisi minulle Sanat, niin että te voisitte nähdä, mitä minä tarkoitan.

191 Lammasta ei pyydetä tuottamaan hieman villaa tänä vuonna. Jos se on lammas, sillä on oleva villaa, koska se on lammas. Sen ei tarvitse sanoa: ”Uskon, että olen lammas, joten minun on paras pitää kiirettä ja hankkia villaa mestaria varten.” Sen ei tarvitse murehtia siitä. Niin kauan kuin se on lammas, se tulee tuottamaan villaa. Sen ei tarvitse tehtailla sitä.

192 Teidän ei tarvitse tehtailla mitään itsetehtyä hurskautta ja sanoa: ”Tiedän, ettei minun tulisi tehdä tätä, koska olen kristitty.” Oi veli, he yrittävät pelastaa itse itsensä omilla inhimillisillä ponnistuksillaan. Ja kuitenkin vilpittömästi.

193 Vika on heikoissa saarnastuoleissa, heikoissa kouluissa, heikoissa seminaareissa. Siinä on vikana se, että opetetaan ihmisten teologiaa! Tänään, kun te kysytte joltakin: ”Oletko sinä kristitty?” he vastaavat vain: ”Oi, minä olen metodisti.”

”Oletko sinä kristitty?”

”Oi, minä olen baptisti.”

Siinä on kristillisyyden voima tänään.

194 Kuinka erilaista! Halleluja! Kuinka erilainen se onkaan verrattuna tuohon ensimmäiseen Seurakuntaan! Heillä ei ollut mitään näistä asioista. Mutta he olivat täytettyjä Energialla, Pyhän Hengen voimalla, joka oli vapauttanut heidät synnistä ja kuolemasta. He eivät olleet mitään nimellisiä kristittyjä. Heidän sydämissään paloi Jumalan rakkaus, joka lähetti heidät kuolemaan.

195 Tyttäreni Becky luki minulle eräänä iltana kirjasta *Gladiaattorit*. Hän sanoi: ”Kuulehan tätä, isä.” Olen pahoillani, etten voi nyt muistaa hänen nimeään, mutta eräs nuori kristitty oli heitetty Rooman areenalle taistelemaan gladiaattorin kanssa. Olen itse seissyt tuolla areenalla rukoillen. Nuo vanhat muurit ovat kaatumaisillaan nyt.

196 He rakastivat nähdä noita taisteluja. Heidän täytyi tappaa toisensa. Vanhaan aikaan nuo gladiaattorit kohtasivat siellä toisensa ja tappoivat toisensa ja siinä kaikki. Jumala oli sitä vastaan.

197 Ja yksi kaikkein ensimmäisistä kristillisyyden merkeistä on kieltäytyä tappamasta ihmistä. Niin se on. Ja te voitte tappaa miehen muutenkin kuin vain työntämällä veitsen häneen. Voitte pilata hänen maineensa. On monia tapoja, miten te voitte tehdä sen.

198 Mutta tämä nuori kristitty, he päästivät leijonan irti hänen päälleen,

ja Jumalan voimalla hän tappoi tuon leijonan veitsellään. Ihmiset taputtivat. Se oli urhoollista. He nousivat seisomaan. Sitten he päästivät vapaaksi toisen leijonan, ja hän tappoi myös sen. Sitten he päästivät sinne miehen, erään suuren afrikkalaisen pakanan. Ja tämän kristityn täytyi taistella hänen kanssaan, vaikka hän ei olisikaan halunnut tehdä sitä. Mutta taistellessa, hän löi tuon afrikkalaisen maahan ja seisoi miekka kädessään hänen yllään. Tietenkin tuo afrikkalainen sanoi: "Tapa minut nopeasti, niin ettei minun tarvitse kärsiä. Älä kiduta minua. Tapa minut nopeasti!"

199 Tuo kristitty heitti pois miekkansa ja riisui haarniskansa, käveli keisarin eteen ja sanoi: "Keisari, minä olen kristitty. Minun Herrani ja Pelastajani kieltää meitä ottamasta toisen elämää. Minä otan villin eläimen elämän, mutta en veljeni elämää. Minä kieltäydyn tappamasta ihmistä."

200 Rooman keisari nousi seisomaan ja sanoi: "Tarkoitatko sitä, että gladiaattori orja kieltäytyy tottelemasta Rooman ääntä?"

201 Ja he sanoivat tuolle miehelle: "Nouse ylös, ota tuo miekka ja tapa hänet!" Hän hyppäsi ylös ja otti tuon kristityn miekan. Tuo kristitty oli aseeton ja levitti kätensä, ja tuo mies työnsi miekan hänen sydämensä lävitse. Veren täyttäessä hänen keuhkonsa miekan lävistettyä ne tämä pieni kristitty lankesi polvilleen maahan, ja veren koristessa kurkussa, sanoi: "Herra Jeesus, ota vastaan minun henkeni." Ja sitten me puhumme kärsimisestä Kristuksen tähden? Millainen tulee meidän todistuksemme olemaan sen kaltaisen miehen rinnalla?

Oi, isiemme usko, se elää yhä
huolimatta vankiluolista, tulesta ja miekasta.

202 He olivat miehiä, joille Kristuksen tunnustaminen merkitsi kuolemaa. Millaisia he olivat? He olivat vastaanottaneet Todistajan. He olivat täytettyjä Pyhällä Hengellä. Nuo ensimmäiset kristityt eivät pelänneet kuolemaa. Sen jälkeen tuo Rooman keisari näki, että heissä oli jotakin. Mitä he tekivät? He tekivät siitä kirkkokunnan. Ja he tuovat heidät sisälle tunnustuksen kautta ilman, että he vastaanottaisivat tätä Todistajaa.

203 Siinä he ovat tänään, luterilaiset, baptistit, presbyteerit ja aivan liian monet niin kutsutut helluntailaiset. Me teemme matkaa vastaanottamatta Jumalan Todistajaa. Ja Pyhä Henki on meidän Todistajamme. Kyllä vaan. Kuinka erilaisia nuo seurakunnat olivatkaan tuona päivänä!

204 Tämän päivän seurakunta on: "Liity vain meihin." Niin kuin tuo

vanha sanatapa kuuluu: ”Kun mies liittyy kirkkoon, hän pukee ylleen uuden takin.” Niin se on. Mutta kun hänet on täytetty tällä Todistajalla, silloin pannaan uusi mies takin sisälle! Se, mitä me tarvitsemme tänään, on enemmän uusia miehiä takkeihin! Minä puhun kirkonmiehen takista. Kyllä, me tarvitsemme sen eri tavalla.

205 Seurakunta tänään yrittää pelastaa itseään omilla hyvillä töillään. ”Oi, minä olen kristitty. Minun täytyy olla hyvin lempeä. Minun täytyy tehdä näin.”

206 Mutta tuo ensimmäinen seurakunta, mitä he tekivät? Odottivat. He eivät yrittäneet muuttaa itseään, vaan odottivat, että itse Jumalaa tulisi ja muuttaisi heidät fariseuksista todistajiksi.

207 Ja se, mitä me tarvitsemme tänään, on toinen Pyhän Hengen odottaminen, että odottaisimme Jumalan Todistajaa tulemaan ja muuttamaan meidät joukosta kylmiä ja jäykkiä fariseuksia Jeesuksen Kristuksen ylösnousemuksen todistajiksi. Halleluja! Pyhä Henki ei ole mikään tyhjä kuori, jokin paikka, jonne ihmiset menevät ja...

208 Tai mieluumminkin kirkko ei ole mikään tyhjä kuori, paikka, jonne ihmiset menevät. Se ei ole jokin suuri rakennus, joka on tullut maksamaan miljoonia dollareita. Ja me tuhlaamme kaikki rahamme sellaiseen ja panemme niihin miljoonia ja miljoonia dollareita. Seurakunta on tänään rahallisesti paremmassa asemassa kuin mitä sillä koskaan on ollut. Mutta me ostamme rakennuksia. Ja täällä Missourissa näen erään suuren organisaation panevan kuusi miljoonaa dollaria sellaisen rakentamiseen. Ja kuitenkin me koko ajan sanomme: ”Herran Tulemus on käsillä”, ja kyseessä on eräs helluntailiike. Muutkin helluntailaiset ovat tulossa esille, tulevat pois sivukaduilta ja yrittävät rakentaa itselleen suurimpia rakennuksia ja saada sinne parhaiten koulutetut saarnaajat, mitä vain voivat saada.

209 Ja he menevät pois Pyhällä Hengellä täyttymisestä. He menevät pois Jumalallisesta parantamisesta. He menevät pois Pyhästä Hengestä, Voimasta!

210 Ja kaikki se, mitä me teemme nyt, on yritystä kilpailla metodistien kanssa. Ja nyt he ovat liittyneet näihin suuriin kirkkojen liittoihin, ja niin edespäin, jotka ehdottomasti kieltävät meidän evankelisen asenteemme, koska me olemme organisoituneet ja yhdistyneet. Nyt he kuuluvat Kirkkojen neuvostoon. Mikä häpeä! Mikä häpeällinen asia! Mikä

sääli kuolevaa maailmaa, kun kommunismi jäytää sitä! Ja kommunismi muodostui niin kutsutun kristillisyyden heikkouden tähden.

211 Millainen tilaisuus elävän Jumalan Seurakunnalla onkaan tänään nousta jaloillensa Pyhän Hengen kasteen todistuksen kanssa ja ravistella tätä maailmaa!

212 Raamatussa, Jeremian 42. luvussa, heillä oli samanlainen aika, kuin nytkin on. He pelkäsivät Babylonin kuninkaan tulevan ja vievän heidät pois. Ja kaikki kuuluisuudet ja suuret virkamiehet, he eivät uskoneet noita profeettoja. He halusivat vain sanoa tekevänsä sen ollakseen uskonnollisia. Niinpä he kutsuivat sinne vanhan Jeremian, jonka he ajattelivat olevan hullun. He toivat hänet sinne jostakin erämaasta, ja hänellä oli mahdollisesti jonkinlainen huopa ympärillään, ja hänen hiuksensa riippuivat silmillä, ja hän söi kasviksia, joita sieltä erämaasta voitiin löytää. He sanoivat: "Profeetta, tiedustele, mikä on Herran tahto meitä koskien." He sanoivat: "Kerro meille, mitä meidän tulee tehdä, ja me tulemme tottelemaan Herraa, olkoonpa se sitten hyvää tai pahaa.

Hän sanoi: "Minä kysyn Herralta teidän puolestanne."

213 Hän meni ulos ja kesti kymmenen päivää, ennen kuin Herra puhui hänelle. Hän tuli takaisin ja kutsui heidät koolle ja sanoi: "Minulla on NÄIN SANOO HERRA." Hän sanoi: "Kuulkaa te ihmiset!" Halleluja! "Te pelkäätte Babylonin kuningasta", samalla tavoin kuin me pelkäämme Venäjää. Hän sanoi: " Te kaikki valmistaudutte pakenemaan Egyptiin, koska tiedätte hänen olevan tulossa."

214 Ja me pakenemme kaupungista kaupunkiin ja yritämme paeta atomipommeja ja rakennamme saastesuojia ja kaikenlaista. Mitä hyötyä siitä tulee olemaan? Pääskää eroon syntikysymyksestä!

215 Jeremia sanoi: "Jos te käännytte Jumalan tykö, annatte sydämenne Jumalalle, käännätte sydämenne ja pidätte kaikki Hänen Käskynsä ja kaikki Hänen asetuksensa ja teette asioita, jotka ovat oikein, silloin teidän ei tarvitse pelätä Babylonin kuningasta."

216 Tiedättekö, mitä ihmiset sanoivat, kun he kuulivat Jumalan todistuksen? He sanoivat: "Sinä profetoit valheellisesti. Me tulemme menemään Egyptiin."

217 Jeremia tuli ja otti kaksi kiveä ja laski ne liejukuoppaan ja sanoi: "Minun palvelijani, kuningas Nebukadnessar, on tuleva tänne ja ottava sen kaiken! Te tulette kuolemaan miekkaan joka tapauksessa!"

218 Veli, tänä päivänä ei ole mitään muuta tapaa paeta tätä tuomiota, joka odottaa ihmisiä, kuin vain vanhanaikainen Pyhän Hengen lähettämä parannuksen tekeminen.

219 Minulla ei ole mitään veljiäni vastaan. Ja minä puhun itsestäni, mutta, me olemme evankelistoja. Billy Graham, suuri evankelista. Oral Roberts, suuri evankelista. He ovat suuria miehiä. Me arvostamme heitä. Mutta me emme tarvitse evankelistoja. Mistä on kyse? Organisoivasta politiikasta. Yritetään saada metodistit ja baptistit ja kaikki helluntailaisryhmät yhteen, yhteistyöhön, jotta voimme osoittaa, kuinka suuria me voimme olla, ja kuinka monia me voimme vetää mukaan. Me emme tarvitse sellaista.

220 Me tarvitsemme Jumalan odottamista, kunnes Pyhä Henki tulee Voiman ja vapautuksen kanssa. Me tarvitsemme pelastajia emmekä evankelistoja. Me tarvitsemme pelastuksen.

221 Me voimme vallata tämän vuoren! Mikä on tämä vuori edessämme, jota he rakentavat? "Se tulee olemaan kuin tasanko", sanoo Jumala. "Pysykää maassa!" Niin se on.

222 Se, mitä me tarvitsemme tänään, ei ole herätys, vaan pelastuksen esiintulo samalla tavalla kuin oli Walesin herätyksen päivinä! Kun ihmiset kaupoissa tulivat tuomituiksi ja itkivät, ja pirtutrokarit ja huvipaikat sulkivat ovensa, ja he alkoivat itkeä ja rukoilla. Sitä me tarvitsemme tänään. Ei sadan viidenkymmenentuhannen yhteen kokoamista, niin kuin he tekivät eräänä päivänä. Ja sitten jotkut heistä sanovat: "Terve Maria." Ja toiset sanovat jotakin muuta, ehkä pienen rukouksen. Sitten he menevät ulos ottamaan pienen seuraryypyn ja menevät jälleen takaisin. Se ei ole mikään rukouspäivä. Me tarvitsemme itkun ja murheen päivän ja odottamista siihen asti, kunnes Jumala lähettää Pyhän Hengen, Hänen Todistajansa! Ei jotakin tyhjää kuorta, ei jotakin tyhjää kirkkokuntaa, vaan Jumaluus asumassa ihmisessä!

223 Jeesus sanoi, Mark. 16:ssa, että Pyhä Henki, kun Hän tulee, Hän todistaisi jokaiselle toistaan seuraavalle sukupolvelle loppuun asti. Hän sanoi: "Nämä merkit! Menkää kaikkialle maailmaan ja saarnatkaa Evankeliumia jokaiselle luodulle, ja nämä merkit seuraavat niitä, jotka uskovat: Minun Nimessäni he ajavat ulos perkeleitä." Kuinka pitkään tämä Todistaja tulisi olemaan? Maailman loppuun asti! Kuinka kauan? Jokaiselle sukupolvelle! "Minun Nimessäni he ajavat ulos perkeleitä. He puhuvat uusilla kielillä. Jos he ottavat ylös käärmeitä tai juovat jotakin kuolettavaa,

se ei heitä vahingoita. Jos he laskevat kätensä sairaiden päälle, he paranevat." Jeesus sanoi, että Pyhä Henki, jonka Hän tulisi lähettämään, tulisi olemaan Todistaja ajan loppuun asti, jokaiselle jäljestä tulevalle sukupolvelle.

224 Sitten Hän sanoi, että me olemme Hänen todistajiansa! Aamen. Kuunnelkaa nyt tarkkaavaisesti. Pukeutukaa ymmärrykseen nyt ja kuunnelkaa, kun lopetan. Me olemme Hänen todistajiansa, me, jotka olemme vastaanottaneet Hänen Henkensä.

225 Hänen Sanansa todistaa, että "viimeisinä päivinä on tuleva pois lankeaminen, ja on tuleva esiin kylmä, muodollinen ja voimaton seurakunta-ajanjakso." Siinä me elämme nyt. Seurakunta, jolla ei ole mitään voimaa. "Sillä on jumalisuuden muoto, mutta se kieltää sen Voiman. Sellaisista kääntykää pois!" Hän antaa merkin, että "tulisi aika, jolloin joku mies istuisi Jumalan temppelissä ja ilmoittaisi olevansa Jumala. Hän tulisi ja hallitsisi kansakuntia." Kuinka täydellisiä kaikki nämä asiat ovatkaan! Kuinka Jumalan Sana onkaan ollut täydellinen!

226 Kun kuningas Nebukadnessar silloin näki tuon unensa, jonka Daniel hänelle tulkitsi. Miten jokainen noista kuningaskunnista tulisi, alkaen babylonialaisesta vallasta, meedo-persialaiseen, kreikkalaiseen ja roomalaiseen valtaan. juuri niin kuin se tapahtui, aivan tarkkaan päivälleen, ajalleen, ja tarkalleen sillä tavalla, kuin Jumala sanoi sen tulevan olemaan.

227 Jumalan Sana on todellinen Todistaja! Ja Jumalan Sana on sanonut, että "viimeisinä päivinä tulisivat hengenvaaralliset ajat, ja ihmisten sydämet pysähtyisivät pelosta, ja olisi hämmennyksen aika ja ahdistus kansojen keskellä. Ja tulisi olemaan Seurakunnasta pois lankeaminen. Ja esiin astuisi miehiä, jotka esittelisivät itsensä suurina arvohenkilöinä, ja niin edelleen, ja ottaisivat voiman pois Seurakunnalta. He omaisivat jumalisuuden muodon ja kieltäisivät todellisen Jumalan Voiman." Liityttäisiin vain seurakuntaan'. Hän puhui seurakunnan tulosta siihen tilaan.

228 Me olemme todistajia siitä, että Jumalan Sana on täyttynyt. Seurakunta on siinä. Jokainen organisaatio on tuossa tilassa juuri nyt. Minä annan kenelle tahansa haasteen näyttää minulle yksikin organisaatio, joka olisi tulessa Jumalan puolesta, olisi täytettynä Pyhällä Hengellä, ja merkit seuraisivat heitä. Nouskaa ja nimetkää minulle yksikin sellainen organisaatio! Ei ole mitään sellaista! Ne ovat kaikki voimattomia ja kuolleita. Käsitättekö sen!

229 Mutta Hän myös profetoi, että tuona päivänä tulisi olemaan todellinen Seurakunta, pieni lauma, jäännös. Hän sanoi, että tulisi olemaan, ja niin on oleva. ”Siellä on oleva ihmisiä, jotka tuntevat Jumalansa”, sanoi profeetta, ”ja jotka tulevat tekemään urotöitä viimeisinä päivinä.”

230 Hän sanoi, että viimeisinä päivinä tulisi olemaan ehtoovaloja. Profeetta sanoi niin! Jumalan todellinen todistaja on sanonut, että ”olisi ehtoovaloja”. Mikä on ehtoovalo? Sama kuin aamuvalo. Profeetta sanoi: ”On oleva päivä, joka ei ole yö eikä ole päivä”, synkkä aika, sellainen kuin on ulkona tänään. Silloin olisi tarpeeksi valoa vain, että voi nähdä kuinka liikkua. Mutta sanottiin: ”Ehtooaikana on oleva valoisaa.” Mistä siinä kyse? Kaikki asiat tulisivat takaisin. Mentäisiin takaisin varhaisaikaan! ”Viimeisinä päivinä tulisivat ehtoovalot loistamaan.”

231 Hän sanoi: ”Viimeisinä päivinä tulisi astumaan esiin profeetta”, Malakia 4, joka antaisi Lootin päivien merkin ja myös profetoisi ihmisille ja pyytäisi heitä palaamaan takaisin: ’Kääntykää takaisin ensimmäisen helluntain isien uskoon! Kääntykää takaisin alkuperäiseen! Kääntykää takaisin Raamattuun! Jättäkää organisaatio ja kirkkokunta ja menkää takaisin alkuun! Menkää takaisin alkuperäiseen helluntaihin, alkuperäiseen Pyhällä Hengellä täyttymiseen, alkuperäiseen Jumalan Voimaan!”’ Sana todistaa, että se tulee tapahtumaan.

On oleva Valo ehtoo ajassa,
polun kirkkauteen tulette varmasti löytämään.
Veden tiessä on Valo tänään,
haudattuna kalliissa Jeesus Nimessä.
Nuoret ja vanhat, katukaa kaikkia syntejänne,
Pyhä Henki on varmasti tuleva.
Ehtoovalot ovat tulleet.
On tosiasia, että Jumala ja Kristus ovat yksi.

232 Jumalan Todistaja, Pyhä Henki, Pyhä Henki, joka itse elää meissä, ei koskaan liittäisi itseänsä yhteen organisaation kanssa. Te ette voi organisoida Jumalaa. Hän on Jumala! Mitä se tulee tekemään? Menemään takaisin siihen, mitä se oli alussa. Se on menevä takaisin alkuun, takaisin alkuperäiseen, takaisin sinne, mistä se alkoi. Se on kastava samalla tavalla kuin hekin tekivät. He tulevat opettamaan ihmisiä samalla tavalla kuin hekin alussa. Se on kieltäytyvä organisaatioista niin kuin hekin. He tulevat olemaan täytettyjä Hengellä kuten hekin. He tulevat olemaan pelottomia, niin kuin hekin olivat alussa. Ja samoja asioita, joita tapahtui

heille, tulee tapahtumaan näille viimeisinä päivinä, ehtoovaloissa, aivan niin kuin oli aikaisemmin siellä alussa. Jumala, lähetä tuo Ääni, kutsu ulos!

233 Meillä on kaiken kaltaisia todistajia. Niitä on kaikenlaisia. Meillä on metodistitodistaja, baptistitodistaja, presbyteeritodistaja, katolilainen todistaja. Jos Herra suo, tulen ensi sunnuntaina saarnaamaan seurakunnan neljästä eri vaiheesta. Tänään meillä on kaiken kaltaisia todistajia, mutta on myös yksi todellinen Todistaja.

234 Luonto yhä todistaa, että on Jumala. Hän pysyy yhä Jumalana, niin kuin Hän oli, kun Hän loi ensimmäisen puun. Onko se oikein? [Seurakunta sanoo: "Aamen."]

235 Profeetat siellä aikaisemmin, heillä oli Jumalan Sana ja he puhuivat Jumalan Sanaa, ja Se täyttyi suoraan heidän edessään. Ja Jumala sanoi: "Jos keskuudessanne on joku hengellinen tai profeetta, niin Minä, Herra, tulen tekemään itseni tunnetuksi hänelle näkyjen kautta ja tulen puhumaan hänelle unien kautta. Ja jos se, mitä hän sanoo, tapahtuu, silloin kuulkaa häntä."

236 Tuo sama Jumala tekee saman asian tänään. Me näemme aivan saman asian tapahtuvan. Hän puhui, että ehtoovalot tulisivat palaamaan takaisin. "Siellä nousisi esiin eräs, joka kääntäisi lasten uskon takaisin isien puoleen, ennen kuin tuo suuri ja kauhistuttava Herran päivä tulisi, joka polttaisi maan niin kuin pätsi."

237 Ja me näemme atomipommien riippuvan odottamassa. Me näemme Venäjän räjäyttäneen omansa tässä eräänä päivänä, joka oli viisikymmentä kertaa Hiroshiman pommia kuumempi ja voimakkaampi. Ei ole ihme, että Japani huutaa ja rukoilee rauhaa! Hiroshimassa se poltti heiltä silmät ja kielet satojen mailien säteeltä ja tämä, jonka he räjäyttivät, oli viisikymmentä kertaa voimakkaampi. Tällä kerralla saastepilvi kulki Amerikan ohitse, mutta seuraavalla kierroksella se on kulkeva Amerikan ylitse. Mitä hyötyä on saastesuojista?

238 Sanon teille, että on poislankeamisen aika, on aika langeta pois maailman asioista! Minne voit langeta, veli Branham?" Takaisin Jumalan käsivarsille! Niin se on. Antakaa Pyhän Hengen todistaa. Hän on Jumalan Todistaja.

Rukoilkaamme. "Minne meidän tulee langeta, veli Branham?"

239 Me uskomme tämän Sanan. Me uskomme, että Sana on totta. Me

näemme Sen todeksi. Me näemme, että Hän profetoi tämän viimeisille päiville. Me näemme Hänen kukkiensa todistavan. Me näemme Hänen Sanansa todistavan. Me näemme Hänen Henkensä todistavan. "Mitä meidän täytyy tehdä, veli Branham?"

240 Langeta pois, langeta pois maailmasta. Langeta pois niistä asioista, joissa olette. "Minne me tulemme lankeamaan, veli Branham?"

241 Peräytykää Jumalan käsivarsille ja sanokaa: "Herra, täytä minut. Täytä minut, oi Herra, Sinun Todistajallasi. Anna Pyhän Hengen olla minun Oppaani, niin etten kulje ympäri päivittäin ja sano: 'Minä olen kristitty, minun ei pidä tehdä tätä ja minun ei pidä tehdä tuota.' Salli minun olla niin ladattu Pyhällä Hengellä, että sieluni voi seistä hiljaa."

Te sanotte: "Minä olen peloissani fanaattisuudesta."

242 Älkää murehtiko. Jos te lankeatte Jumalan käsivarsille, siellä ei tule olemaan hituistakaan fanaattisuutta.

243 Walesin herätyksen aikana he sanoivat tuolle suurelle herätyksen johtajalle: "Sinulla tulee olemaan joukko fanaatikkoja."

244 Ainoat sanat, jotka hän pystyi puhumaan, olivat: "Hellittäkää, rentoutukaa ja antakaa ja antakaa Pyhän Hengen toimia oman tahtonsa mukaisesti. Rentoutukaa ja antakaa Pyhän Hengen tehdä se." Se ei herättänyt hituistakaan fanaattisuutta. Ei, he olivat kaikki todellisesti uudestisyntyneitä Hengestä.

245 Pyhän Hengen elvytys! Oi Jumala, lähetä Se minun pienen seurakuntani ylle, Isä! Lähetä Se näiden odottavien ihmisten ylle, kun me laulamme tuota laulua, Isä, niin monta kertaa.

He olivat ylähuoneessa,
he olivat kaikki yksimielisiä,
kun Pyhä Henki laskeutui,
jonka Herramme oli luvannut.
Oi Herra, lähetä Voimasi juuri nyt.
Herra lähetä Voimasi juuri nyt.
Kyllä, oi Herra, lähetä Voimasi juuri nyt
ja kasta jokainen.

246 Isä Jumala, pienistä lapsista. Minulla on kaksi tyttöä ja kaksi poikaa tässä huoneessa tänään, Herra, nuorukaisia. Herra, lähetä Voima heidän yllensä. Täällä on muita miehiä ja naisia nuortensa kanssa. Lähetä Voima juuri nyt.

247 Äitejä ja isiä istuu täällä, ja jos he kuolisivat tänään, niin heidän täytyisi ylittää Jordan yksinään. Ja, oi Jumala, kun he tulevat Jordanille, lähestyvät sen rantaa, kun hengitys on lakkaamassa, ja salamat välähtelevät, ja Jehovan viha on synnillisen ruumiin yllä, joka on syntynyt synnissä, kun aallot murtuvat kohisten ja salamat välähtelevät ja ollaan vaarallisilla matalikoilla. Oi Jumala, voikoot he ankkuroitua juuri nyt Jeesukseen, että tuon ajan tullessa he voisivat tietää, että siellä on ankkuri, joka pitää, ja se tulee opastamaan heidät jokaisen vaarallisen matalikon ylitse. He ovat turvassa Jeesuksen kanssa. Suo se, Herra.

248 Ole meille armollinen. Anna anteeksi meidän syntimme. Suo se, Herra. Täytä meidät Pyhällä Hengellä. Niin että emme ole tyytyväisiä siihen, että liitymme seurakuntaan ja yritämme olla kristittyjä ja näemme itse vaivaa ja yritämme tehtailla jotakin ja sanoa: "Nyt kun olen liittynyt seurakuntaan, odottavat ihmiset minun olevan kristityn. Ja nyt en saa tehdä tätä, enkä tehdä tuota, koska olen kristitty." Oi Jumala, voikoot he paeta tuota farisealaista tilaa. Jumala, tuo teeskentelijöiden joukko! Oi Jumala, salli Pyhän Hengen jollakin tavalla sanoa se, mitä minä tarkoitan, Herra. En löydä sanoja sanoakseni sitä. Me emme halua olla omahyväisiä fariseuksia.

249 Jumala, täytä meidät Jumaluudellasi. Täytä meidät Voimalla ja energialla, niin että sielumme ovat tulessa, ja Hän tulee olemaan meidän voimamme. Meidän todistuksemme tulee olemaan Jumala. Meidän sanamme tulevat olemaan Hänen sanojaan. Perkeleet tulevat vapisemaan. Maailma on vapiseva ja keinuva Sen iskun alla, Herra. Jos vain voit löytää ihmisiä, jotka ovat halukkaita odottamaan Herraa!

He, jotka Herraa odottavat, uudistavat voimansa.
Heille kasvaa siivet kuin kotkalle.
He juoksevat eivätkä väsy. He kävelevät eivätkä näänny.
Oi, opeta minua, Herra, opeta minua, Herra, odottamaan.
Opeta minua odottamaan, kun sydämet ovat tulessa...

250 Kun suuri herätys kulkee maan lävitse ja sanotaan, että heillä on tuhansia ja tuhansia ja niin edelleen, Herra, suuria loistavia asioita.

Anna minun nöyryyttää ylpeyteni ja huutaa avuksi Sinun Nimeäsi.
Pidä minun uskoni uusittuna ja silmäni Sinussa...

Salli minun tämän maan päällä olla sellainen, kuin Sinä haluat minun ole-

van, Herra.

251 Vihkikäämme omat pienet veneemme tänä aamuna tämä pieni häpeällinen lihamme tabernaakkeli, josta me ajattelemme niin paljon, että me työskentelemme monia päiviä vain pitääksemme sen tyydytettynä ja elääksemme hienoissa kodeissa ja omistaaksemme mukavia autoja. Ja, oi Jumala, kiinnitä silmämme tuohon suureen lunastukseen. Oi Jumala, salli meidän asettaa syrjään kaikki nämä pikku asiat tietääksemme, että me jätämme ne tänne maan päälle. Etsikäämme tuota Taivaallista aarretta, Pyhää Henkeä, tuota todellista Jumalan Todistajaa.

252 Menestys ei milloinkaan ole todistus Jumalasta. Henki todistaa Jumalasta. Vaikka kirkkokuntamme kasvavat tai seurakuntamme kasvavat, vaikka meillä on hyvin paljon jäseniä ja pukeudumme hyvin ja ajamme hyviä autoja tai syömme hyvää ruokaa, niin mitä merkitystä sillä on? Meidän täytyy jättää se. Mitä hyötyä siitä olisi ollut äidilleni, kun hän siellä taisteli yksinään? Ja minä käsitän, Herra, että nuo asiat eivät merkitse mitään.

253 Ja voikoon silmämme olla kohdistetut Jeesukseen ja Pyhään Henkeen ja antakaamme Hänen tulla sydämiimme, että olisimme todistajia. Salli meidän olla Hänen todistajiansa, että seisoisimme siinä tilassa, Isä, että todistamme.

254 Täällä pöydällä on tänä aamuna kourallinen nenäliinoja, jotka tulevat sairailta ja ahdistetuilta. Jumala, voikoon se Jumala, joka eilen antoi minulle tämän Sanoman, se Jumala, joka puhui veli Higginbothamin kautta tänä aamuna ja ennusti Sen tulevan, puhukoon se Jumala, joka näyttää nämä näyt!

255 Minä uhmaan jokaista perkelettä ja valloitan tämän vuoren uskon kautta! Mikä olet sinä, suuri sairauden vuori, seisoaksesi Herra edessä? Sinä olet tuleva tasangoksi. Kuka olet sinä virta tai kuollut meri seisoaksesi Jumalan edessä? Avautukoon tie. Me olemme tulossa ylitse! Me olemme luvattuun maahan. Paranna jokainen näistä, Herra. Paranna jokainen läsnäoleva, joka on sairas.

256 Kuka olet sinä sairaus, kuka sinä luulet olevasi? Saatana, kuka sinä väität olevasi? Kaikki sinun vaatimuksesi mitätöitiin Golgatalla. Sinä olet bluffaaja. Sinulla ei ole mitään oikeuksia. Me uhmaamme sinua Jeesuksen Kristuksen Nimessä Pyhän Hengen täyttämänä ruumiina.

257 Ja voikoon Jumala, joka on opastanut minut elämäni lävitse, Jumala,

joka antaa näyt ja puhuu Sanansa kautta, jotka tapahtuvat, ja joka ajaa jokaisen sairauden pois näistä ihmisistä tänä aamuna Jeesuksen Kristuksen Nimen kautta.

258 Sinä sanoit: ”Puhu, äläkä epäile, vaan usko, että se, mitä olet sanonut, niin se tulee tapahtumaan, ja sinulla on oleva se, mitä olet sanonut.” Kuka sen sanoi? Jumalan Todistaja.

259 Ja minä todistan tänä aamuna, että tuo Sana on totta, Saatana, sinun täytyy lähteä.

260 Jokainen henkilö täällä voi olla parantunut juuri nyt. Tulkoon Jumalan Voima heidän ylleen ja parantakoon jokaisen! Usko, tuo todellinen usko, se ei ole ”toivotaan niin”, se ei ole ”hyvän tekemistä”, vaan itse sama Jumala, joka puhui Sanan, lankea näiden ihmisten ylle! Täytä heidät uskolla! Täytä heidät Pyhällä Hengellä! Täytä heidät ja tee heistä todistajia, Herra, niin että me tällä kulmalla voimme olla Sinun todistajiasi, todistajia siitä, että Sinä elät, että olet todellinen Todistaja.

261 Tänä iltana me tulemme ehtoollispöytään ottaaksemme sen, mikä edustaa meidän Herramme Jeesuksen ruumista, ja juodaksemme Hänen Verensä.

262 Jumala, puhdista meidän syntiset sydämemme. Minä huudan itseni ja tämän seurakunnan puolesta. Me olemme heikkoja, Herra. Me emme ole arvollisia. Me olemme tunnustava seurakunta, emmekä ole harjoittaneet niitä asioita, joita väitämme. Me emme ole täysin antaneet Pyhän Hengen ottaa hallintaa ylitsemme. Me olemme syntisiä, ja sillä me tarkoitamme, Herra, että me epäilemme ja olemme peloissamme.

Oi, saata meidät häpeämään synnillisiä pelkojamme. Ja täytä meidät Pyhän Hengen todistuksella, niin että Pyhä Henki käsittelisi meitä täällä, kunnes sadat asettuisivat Jumalan voiman alle vavisten täydessä ymmärryksessä ja mielihalut olisivat poissa maailman asioista ja siitä, mitä me omistamme ja mitä on hallussamme. Herra, opetuslapset eivät etsineet mitään sellaista. He myivät kaiken, mitä heillä oli, ja asettivat ne apostolien jalkojen juureen ja köyhien ruokkimiseksi.

Jumala, lähetä Pyhä Henkesi tuolla tavalla, niin että me emme ajattelisi asioita, joita omistamme, lohdutuksia, jotka Sinä olet antanut meille. Me pelkäämme pientä ahdistusta tai sitä, että meidät laitettaisiin ulos, tai sitä, että menettäisimme vähäisen määrän unta tai menettäisimme aterian jossain.

Jumala, tunnustan syntini ja seurakuntani synnit, kun seison täällä Pyhän Hengen voiman heiluttamana. Liikkukoon Hän yllämme, Herra. Ja minä uskon, että Hän liikkuu yllämme. Älkäämme repikö vaatteitamme, älkäämme repikö tunteitamme, vaan repikäämme sydämemme. Repikäämme itsemme palasiksi, asettautukaamme avoimiksi tässä ja sanokaamme: "Jumala, minä olen syyllinen! Muovaa minua ja käsittele minua, Herra. Olen tässä Savenvalajan huoneessa. Revi minut kappaleeksi, Jumala. Ravistele minua, muovaa minua, tee minut todellisen helluntaitodistajan kaltaiseksi… [Tyhjä paikka nauhassa.] mutta Kristus ja seurakunnalleen.

263 Suo se, oi Herra. Sitten on tuleva näky, joka koskee ulkomaan kenttiä, ja minne tahansa me tulemme menemään. Sairaat tulevat parantumaan. Kuolleet tulevat nousemaan. Ja ei ole oleva laskeutumasuojaa, jota me tulisimme tarvitsemaan. On oleva Jumalan käsivarsi. Sillä niin kuin sanoin sanoman alussa, Isä, että lehden elämä menee takaisin juureen, mistä se on tullutkin, ja odottaa toista aikaa. Me tiedämme, että me lähestymme toista ajanjaksoa. Me voimme tuntea ilmapiirin muuttumisen, hengellisen ilmapiirin. Tuo päivä on koittamaisillaan. Ja me tulemme heräämään tuossa suuressa Tuhatvuotisvaltakunnassa. "Sillä ne, jotka ovat elossa, ja ovat jääneet jäljelle, eivät tulee jäämään niistä, jotka ovat nukkuneet. Sillä me sanomme tämän Herran käskynä, että pasuuna on soiva, ja Kristuksessa kuolleet tulevat nousemaan, ja meidät tullaan muuttamaan silmänräpäyksessä." Kun Jumalan pojat tulevat… Pojan Elämä. Te ette enää voi piilottaa elämän siementä auringolta, kasvien elämää. Se on löytävä tiensä ulos betonin alta. Se on löytävä tiensä ulos lautojen alta. Se on tuleva esiin mistä tahansa, minne aurinko alkaa paistaa. Niin ette tekään voi piilottaa elämää, kun Ikuinen Elämä tulee, kun Jeesus tulee, jolla on Ikuinen Elämä ja joka on Ikuisen Elämän antaja.

Herra Jeesus, kun Sinä tulet, nämä vanhat, särkyvät ruumiit tulevat muuttumaan hetkessä, ja Kristuksessa kuolleet tulevat nousemaan. Ja me tulemme olemaan tuossa Tuhatvuotisvaltakunnassa, tuossa seuraavassa suuressa ajanjaksossa, joka on tuleva, tuossa Ikuisessa ajanjaksossa. Muuta meidät nyt, Herra, ja muokkaa meitä, niin että me voisimme olla tuon Valtakunnan jäseniä.

Luovutan itseni, Herra, koko elämän, joka minulla on jäljellä. En tiedä, kuinka pitkään Sinä annat meidän olla täällä, Herra. Kukaan meistä ei tiedä. Nuoret voivat sanoa: "Minä olen nuori", mutta mistä me tiedäm-

me ovatko he menneet jo ennen iltaa. Vanhat voivat sanoa: ”Olen menevä aivan kohta.” Mutta ehkä he tulevat elämään pitempään kuin nuoret. Kaikki on Sinun käsissäsi, Herra. Mutta sen, mitä me olemme, me annamme Sinulle: sieluni, voimani, sydämeni, kaikkeni. Me vihimme itsemme, Herra, alttarille. Emme tälle pienelle maalliselle alttarille tässä, vaan tuolle todelliselle Alttarille, jota vasten me kaikki nojaudumme tänä aamuna itkien ja kyynelehtien. Me asettaudumme tuolle Iankaikkiselle Alttarille ja pyydämme sinua ottamaan meidät ja muovaamaan meitä ja tekemään meistä Sinun tiesi mukaisia. Ja tee meistä todistajia, älköönkä kukaan heistä unohtako tätä aamua ja sanomaa *Todellisesta todistajasta.*

Meillä on todistus siitä, että meillä on parhaat atomipommit. Meillä on todistus siitä, että olemme koneellisessa aikakaudessa ja mekaanisessa aikakaudessa. Mutta, Herra, siinä Valtakunnassa, joka on tuleva, ei ole suihkukoneita, ei tule olemaan autoja, ei mitään näistä atomipommeista. Se tulee olemaan rauhan, rakkauden, ilon ja elämän Valtakunta. Me elämme Häntä varten.

Suo nämä asiat, Isä, kun me luovutamme sen Sinulle Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Aamen.

264 Haluaisin tehdä tämän kysymyksen ennen kuin lähden. Uskotteko tämän olevan totuus? Kuinka moni on Pyhän Hengen todistaja? Kuinka moni haluaisi olla Pyhän Hengen todistaja? Voikoon Jumala, joka kirjoitti nämä sanat, voikoon Hän suoda teille, veljeni ja sisareni, sen, että teillä ei enää koskaan olisi rauhaa täällä maan päällä, ennen kuin Pyhä Henki täyttää teidät. Sillä vaikka te olisitte seurakunnan jäsen, miellyttävä, hyvä, ystävällinen, totuudellinen, rehellinen, te voitte olla kaikkea tuota, niin silti te olette miljoonan mailin päässä Jumalasta.

Jeesus sanoi: “Isä, Minä en rukoile maailman puolesta, vaan rukoilen näiden puolesta, jotka Sinä olet antanut Minulle, ja jokaisen puolesta, joka on tuleva heidän kauttansa. Jotta he näkisivät sen Kirkkauden, joka Minulla oli Sinun luonasi ennen maailman perustamista.”

Sitten, jos sinä tulet tämän palvelutehtävän kautta, jos tulet jonkun seurakunnan kautta, Hän ei koskaan rukoillut sinun puolestasi. Jos Hän… sinä tulet organisaation kautta, Hän… Hänen rukouksensa eivät merkitse mitään sinulle. Mutta jos sinä tulet sen todistuksen kautta, joka oli apostoleilla ja Pyhällä Hengellä, Hänen rukouksensa on… ja sinä tiedät, että Hänen rukouksiinsa tullaan vastaamaan. Näin on. Sen me tu-

lemme eräänä päivänä jakamaan Hänen kirkkautensa, kun me näemme Hänet siinä Kirkkaudessa, joka Hänellä oli ennen maailman perustamista.

265 Rukoilen, ettei teillä olisi lepoa, ei lainkaan lepoa, kunnes te olette vastaanottaneet Pyhän Hengen. Ja rukoilen itseni puolesta ja niiden puolesta, jotka nostivat kätensä, että heillä on Pyhä Henki. Minä väitän omaavani Sen, te väitätte omaavanne Sen, mutta kristityt ystävät, me annamme tuon Pyhän Hengen olla toimettomana. Me huomioimme liikaa maailman nautintoja. Me pelkäämme pientä kärsimystä. Me pelkäämme näitä asioita. Pankaamme maailma pois.

Ällös tavoittele tämän maailman rikkauksia,
jotka niin pian katoavat.
Rakenna toivosi ikuisten asioiden varaan.
Ne eivät koskaan tule katoamaan.
Tartu Jumalan muuttumattomaan käteen!
Tartu Jumalan muuttumattomaan käteen!
Kun maalliset ystävät jättävät sinut,
yhä lähemmäs Häneen tarraudu.

Tarraudu Häneen. Älkäämme me kristityt, jotka väitämme omaavamme Pyhän Hengen, hävetkö koskaan itseämme, vaan olkaamme niin vaivattuja hengessämme, että me emme koskaan lopeta, kunnes me elämme ja palamme valoina ja olemme täytettyjä Pyhällä Hengellä ja annamme Hänen operoida kauttamme. En tarkoita joukkona fanaatikkoja, te tiedätte sen itsekin paremmin. Tarkoitan, että todellisella, kunnioittavalla Jumalan tavalla, Hengen kasteen kautta ja sen voiman ja julkitulemisen kautta. Jotta työskentelisimme tänä viimeisen aikana, kun me tiedämme, että loppu on lähellä.

Jumala siunatkoon teitä. Olette uskollisesti istuneet täällä pitkän aikaa, kunnes kelloni mukaan on kaksistoista yli kahdentoista, ehkä sitäkin myöhempi. Mutta olkoon mitä tahansa, kiitoksia jakamattomasta kiinnostuksestanne. Olkoon rukoukseni, siunaukseni teidän kaikkien kanssa. Minä rakastan teitä. Te olette osoittautuneet olevanne ystäviäni. Kun minulla oli tarve, te osoittauduitte olevanne ystäviäni. Silloin todellinen ystävä selviää, kun he ovat ystäviä. Te olette osoittautuneet olevanne ystäviäni.

266 Ystävät, saatan sanoa täältä kovia ja leikkaavia asioita. Ehkä te ajattelette, että vähättelen organisaatioitanne tai kirkkokuntianne. En tarkoit-

tanut sitä sellaisessa valossa. Tarkoitukseni on vain olla teidän ystävänne. Minun täytyy olla totuudellinen. Minun täytyy olla rehellinen. Jos näkisin teidän menevän alas jokea pitkin pienessä veneessä ja tietäisin, että nuo putoukset ovat juuri siellä alapuolella, ja ettei tuo vene kestäisi noita koskia. Se ei olisi mahdollista, te uppoaisitte. Ja jos huutaisin teille: ”Tulkaa pois tuosta veneestä.” Minulla ei olisi mitään teitä vastaan, minä rakastan teitä. Minä vain yritän pelastaa elämänne.

Ja sen vuoksi minä puhun näistä asioista tänä aamuna, kun puhun näistä asioista. Minä puhun niistä rakkaudesta ja ystävyydestä. Ystävät, olittepa te sitten helluntailainen, me tarvitsemme ravistelua, olittepa te sitten baptisti tai metodisti tai mikä tahansa noista seurakunta suunnista.

Niin kuin sanoin herra Cootsille, haudankaivajalle. Hän sanoi: ”Billy” …hän puhui saarnasta ja niin edelleen ja hän aina tulee sisälle. Hän on katolilainen. Luulen, että hänen vaimonsa on, ja uskon, että myös hän on. Kuitenkin hän aina tulee sisään ja kuuntelee minun saarnaavan. Ja hän tulee, kun menen rukoilemaan, hän tulee ja seisoo vierellä. Ja hän puhui siitä siellä. Hän sanoi: “Haluan aina kuunnella sinua, Billy.”

Minä sanoin: “Herra Coots, polttomerkki ei koskaan muuta lehmän rotua. Jos polttomerkki on herefordilaisessa, se on ollut alun pitäenkin hereford, ymmärrätkö. Polttomerkki ei muut rotua.”

Niinpä jos te olette metodisti tai baptisti tai olettepa te ykseyslainen tai kakseuslainen tai mihinkä tahansa helluntailaisryhmään te kuuluttekin, oi veljeni, polttomerkkinne ei koskaan muuta teitä siitä, mikä te olette. Teitä voidaan kutsua helluntailaiseksi, voitte olla polttomerkitty sellaiseksi, mutta jos te ette ole helluntailainen sydämestänne, hengessänne, te ette ole helluntailainen. Tuo polttomerkki on vain kuljeskelijassa. Tavallisella vanhalla, karjatilan lehmällä voi olla hyvä polttomerkki, mutta sillä ei ole merkitystä. Siinä voi olla hereford polttomerkki, mutta se ei ole herefordilainen.

267 Te olette kristitty silloin, kun te olette täytettyjä. Eikä ole olemassa toista tietä. Ei ole olemassa mitään opinkappaletta, kirkkokuntaa, johon te voisitte liittyä, eikä rukouksia, joita te voisitte lausua. Ne kaikki ovat turhaa. Teidän täytyy olla syntyneitä Jumalan Hengestä tai te olette kadotettuja. ”Ellei ihminen synny Hengestä, hän ei ole mitenkään näkevä Jumala.” Näin on. Teidän täytyy syntyä uudelleen. Ja syntyäksenne uudelleen teidän täytyy tulla täytetyiksi Pyhällä Hengellä, Jumalan energial-

la. Jumala… teidän tulee avata elämänne ja heittää itsenne ulos ja antaa Jumaluuden, Jumalan, ottaa teidät Hänen asumukseksensa. Se on totuus veljeni, sisareni. Auttakoon Jumala meitä kaikkia saamaan se. Se on rukoukseni.

268 Veli Teddy, *Jeesus Nimi ota myötäs.* Mitä sanoitkaan? Billy haluaa minun sanovan, että hän ei lähetä kortteja tällä viikolla teille, jotka tahdotte tulla kokouksiin ensi viikolla, koska siitä on jo ilmoitettu.

Rakastatteko te Herraa koko sydämestänne? Nostaisitteko kätenne pyytääksenne: "Jumala, auta minua, oi Jumala, voidakseni ottaa mukaani Jeesuksen Nimen. Voisinpa elää Jeesuksen Nimen. Voisinpa nähdä Hänet rauhassa. Voisinpa pyytää Häntä sydämeeni. Voikoon Hän tulla minun olemukseeni. Suo minun, Herra, tästä päivästä lähtien olla kokonaan Sinun." Me pyydämme tätä, Herra, Sinulta kansana tämän kokouksen jälkeen. Sillä ei ole väliä kirkkokunnalla, tunnekuohulla tai sillä mitä me olemme tehneet. Olimmepa sitten huutaneet, kirkuneet, puhuneet kielillä, olimmepa tanssineet Hengessä tai olleet missä tahansa näissä tunnekuohuissa. Oi Jumala, suo Pyhän Hengen tuoda se nyt ihmisten sydämiin, jotta he tietäisivät, että noilla asioilla ei ole merkitystä. On kyse Jumaluudesta, Jumalasta, joka tekee majan sydämiimme. Suo se, Isä, me pyydämme Jeesuksen Nimessä sitä, että Sinä muovaisit meitä ja tekisit meistä Sinun tahtosi mukaisia. Aamen.

Jeesuksen nimeen kumartaen,
palvoen langeten Hänen jalkoihinsa,
Kuningasten Kuninkaaksi me Hänet kruunaamme,
kun meidän matkamme on päättynyt.
Kallis Nimi (Nyt puristakaa toistenne käsiä) *kuinka suloinen!*
Toivo maan ja ilo taivaan, Kallis Nimi…?…
Toivo maan ja ilo taivaan.

269 Tahdon tehdä vielä toisen ilmoituksen. Unohdin, en oikeastaan tiennyt sitä. Tämän kokouksen jälkeen on kastekokous. Jos jotakuta ei ole kastettu Herramme Jeesuksen Kristuksen Nimessä, niin salli minun sanoa sinulle Jumalan palvelijana, että kaste on välttämätön pelastumiselle. Hän, joka uskoo ja on kastettu, on pelastuva. Nyt, jos teitä ei ole kastettu Herran Jeesuksen Nimessä, ja te uskotte Häneen ja olette tunnustaneet syntinne, tulkaa nyt eteen tämän kokouksen jälkeen, ja teidät voidaan kastaa Jeesuksen Kristuksen Nimessä syntienne anteeksisaamiseksi.

Muistakaa, Matteus sanoi: “Menkää siis, opettakaa kaikkia kansoja ja kastakaa heidät Isän, Pojan ja Pyhän Hengen Nimessä.” Isän, Pojan ja Pyhän Hengen Nimi on Herra Jeesus Kristus. Isä, Poika, Pyhä Henki ovat titteleitä, jotka kuuluvat Jeesuksen Kristuksen Nimelle. Koko varhaisseurakunta kastoi katolisen kirkon syntymiseen saakka, he kaikki kastoivat Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Ottakaa *Nikean kirkolliskokous. Isät* ja niin edelleen, historia ja te tulette löytämään. Mutta kun he alkoivat käyttämään titteleitä Nimen sijasta. Me seurakuntana, ryhmänä ihmisiä, emme organisaationa, me pysyttäydymme Raamatun kanssa. Se on Jeesuksen Kristuksen Nimi…?...

Ota Jeesuksen Nimi mukaasi
kilveksi jokaista ansaa varten.
Kun kiusaukset keräytyvät ympärillesi (Kuunnelkaa nyt mitä te teette, kun kiusaukset?)
Hengittäkää tuota pyhää Nimeä rukouksessa.
Kallis Nimi (Kallis Nimi), oi kuinka suloinen!
Toivo maan ja ilo taivaan,
Kallis Nimi, oi kuinka suloinen!
Toivo maan ja ilo taivaan.

Kumartakaamme nyt päämme. [Veli Branham alkaa hyräilemään.]

Palvoen langeten Hänen jalkoihinsa,
Kuningasten Kuninkaaksi me Hänet kruunaamme, (Milloin?)
kun meidän matkamme on päättynyt.
Kallis Nimi...

270 Veli Neville…